

Briselē, 21.12.2016.
COM(2016) 819 final

2016/0412 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu

{ SWD(2016) 468 final }

{ SWD(2016) 469 final }

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Viens no galvenajiem noziedzības motīviem ir peļņas gūšana. Tāpēc noziedzīgas peļņas gūšanas iespēju atņemšana un principa “noziegumi neatmaksājas” īstenošana ir ļoti iedarbīgs veids, kā apkarot noziedzību. Noziedzīgu darbību rezultātā iegūtu līdzekļu konfiskācijas mērķis ir novērst un apkarot noziedzību, tai skaitā organizēto noziedzību, un nodrošināt kompensāciju cietušajiem, turklāt tādējādi tiek gūti papildu līdzekļi, kurus var ieguldīt atpakaļ tiesībsardzības darbībās vai citās noziedzības novēršanas iniciatīvās un izmaksāt kompensācijās cietušajiem. Aktīvu iesaldēšana un konfiskācija ir svarīgs instruments, ar ko var apkarot teroristu finansēšanu. Teroristu uzbrukumi, kas 2015. un 2016. gadā norisinājās Eiropas Savienībā un ārpus tās, liecina par to, cik svarīgi ir novērst un apkarot terorismu. Lai paveiktu uzdevumu sagraut teroristu finansēšanas shēmas un to ciešo saikni ar organizētās noziedzības tīkliem, ir nepieciešama apņēmīga, ātra un saskaņota rīcība, kas vērsta uz attiecīgo tiesību aktu modernizēšanu, to īstenošanas nodrošināšanu un labāku sadarbību starp dalībvalstīm un ar citām pasaules valstīm.

Eiropas Drošības programmā, kas pieņemta 2015. gada 28. aprīlī,¹ ir uzsvērtā nepieciešamība pēc pasākumiem, ar kuriem iedarbīgākā un vispusīgākā veidā tiktu risināta teroristu finansēšanas problēma. Viena no noteiktajām prioritātēm ir organizētās noziedzības tīklu un to finansēšanas shēmu sagraušana. Šajā saistībā Eiropas Drošības programmā stratēģiska nozīme ir piešķirta arī vajadzībai uzlabot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu.

Nesen veiktā pētījumā² tika aplēsts, ka nelikumīgajos tirgos Eiropas Savienībā tiek apgrozīti aptuveni 110 miljardi euro, t. i., apmēram 1 % no ES IKP 2010. gadā. Tomēr, lai gan pieejamie statistikas dati nav pilnīgi, naudas summa, ko Eiropas Savienībā pašlaik atgūst no noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, ir tikai neliela daļa, proti, 98,9 % no lēstajiem noziedzīgi iegūtajiem līdzekļiem netiek konfiscēti un paliek noziedznieku rīcībā. Funkcionējošs līdzekļu atgūšanas režīms ir priekšnosacījums tam, lai atsavinātu pēc iespējas vairāk noziedzīgi iegūto līdzekļu. Tas ietver efektīvu savstarpējās atzīšanas sistēmu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumiem. Kaut arī ES līmenī pastāv tiesību akti par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, tie ir nepilnīgi, novecojuši un tajos ir robi, kurus noziedznieki var izmantot savā labā. Eiropas Savienība atzīst noziedzīgi iegūto līdzekļu konfiskācijas svarīgumu. Pēc 1999. gada Tamperes Eiropadomes secinājumu pieņemšanas laikposmā no 2001. līdz 2006. gadam tika pieņemti četri tiesību akti par līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju, tostarp divi akti par savstarpējo atzīšanu, kuri visi joprojām (vismaz daļēji) ir spēkā³.

¹ COM(2015) 185 *final*. Sk. arī Paziņojumu par Eiropas Drošības programmas īstenošanu cīņā pret terorismu un virzībā uz efektīvu un patiesu drošības savienību (COM(2016) 230 *final*, 13. lpp.).

² Eiropols, Noziedzīgi iegūto līdzekļu atgūšana Eiropas Savienībā, Statistikas informācijas apkopojums (2010.–2014. gads), galvenie secinājumi, 4. lpp.; Sk. arī “*Organised Crime Portfolio*” 2015. gada ziņojumu, “*From Illegal Markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe*”, <http://www.ocportfolio.eu/>.

³ Sk. 3.3. sadaļu par ES tiesisko regulējumu.

Vienlaikus tika īstenoti pasākumi, lai iedarbīgāk identificētu un izsekotu noziedzīgi iegūtus līdzekļu un nozieguma rīkus. Padomes Lēmumā 2007/845/JHA⁴ ir paredzēts izveidot līdzekļu atguves dienestus visās dalībvalstīs.

Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā konfiskācija tika noteikta par stratēģisku prioritāti ES līmenī, jo tas ir iedarbīgs instruments cīņā pret organizēto noziedzību. Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/42/ES par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā.

Pieņemot Direktīvu 2014/42/ES, Eiropas Parlaments un Padome kopīgā paziņojumā aicināja Komisiju *“ņemot vērā vajadzību ieviest visaptverošu noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku iesaldēšanas un konfiskācijas sistēmu ES (..) pēc iespējas drīz iesniegt leģislatīvu priekšlikumu par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu”*⁵. Šis aicinājums tika atkārtoti izteikts dažādu divpusēju kontaktu un ekspertu sanāksmju laikā.

Šajā kopīgajā paziņojumā Eiropas Parlaments un Padome aicināja Komisiju analizēt analizēt, ņemot vērā atšķirības dalībvalstu tiesību tradīcijās un sistēmās, iespējas un varbūtējos ieguvumus, kas rastos, ieviešot turpmākus kopīgus noteikumus attiecībā uz tāda īpašuma konfiskāciju, kas iegūts saistībā ar noziedzīga rakstura darbībām arī tad, ja neviena persona vai personas par šīm darbībām nav tikušas notiesātas. Lai īstenotu minēto analīzi, Komisija 2016. gada novembrī un septembrī rīkoja ekspertu sanāksmes. Komisija plāno 2017. gadā izdot īstenojamības analīzi.

Komisija 2016. gada 2. februāra Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei *“Rīcības plāns par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu”*⁶ uzsvēra vajadzību nodrošināt, ka noziedzniekiem, kas finansē terorismu, tiek atņemti līdzekļi. Komisija apņēmas līdz 2016. gada beigām veikt pasākumus, lai stiprinātu noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu. Tika uzsvērts, ka *“tiesas nolēmumu savstarpējā atzīšana ir būtisks elements drošības kontekstā”*.

Eiropas Parlaments 2016. gada oktobrī, ņemot vērā deputātes Lauras Ferraras (*Laura Ferrara*) iesniegto ziņojumu par cīņu pret korupciju, atkārtoti aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu⁷.

Pašreizējā iniciatīva ir spēkā esošajos savstarpējās atzīšanas aktos konstatēto trūkumu risinājums⁸ un atbilde uz minētajiem aicinājumiem. Tās pamatā ir spēkā esošie ES tiesību akti par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un tajā ir ņemts vērā tas, ka dalībvalstis ir izstrādājušas jaunus noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanas un konfiskācijas veidus. Tajā ņemtas vērā arī attīstības tendences ES līmenī, tostarp obligātie standarti attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumiem, kas noteikti Direktīvā 2014/42/ES. Tā kā direktīva uzlabo valstu iekšējās spējas iesaldēt un konfiscēt līdzekļus, šā priekšlikuma mērķis ir uzlabot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu

⁴ Padomes 2007. gada 6. decembra Lēmums 2007/845/TI attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā (OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.)

⁵ Padomes dokuments 7329/1/14 REV 1 ADD 1. Eiropas Parlamenta Īpašā komiteja organizētās noziedzības jautājumos 2013. gada 11. jūnija nobeiguma ziņojumā arī aicināja pieņemt Eiropas tiesību aktus, kas nodrošinātu pilnīgu spēkā esošo savstarpējās atzīšanas instrumentu piemērošanu un konfiskācijas rīkojumu tūlītēju izpildi, sk. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP/TEXT+TA+P7-TA-2013-0245+0+DOC+XML+V0/LV>

⁶ COM(2016) 50 final 1.3. punkts.

⁷ Ferrara ziņojums, pieņemts LIBE komitejā 2016. gada 7. oktobrī.

⁸ Sk. ietekmes novērtējuma 4. sadaļu.

pārrobežu izpildi. Kopā abiem instrumentiem būtu jāveicina iedarbīga līdzekļu atgūšana Eiropas Savienībā.

- **Saskanība ar spēkā esošo ES tiesisko regulējumu attiecīgajā politikas jomā**

Pašreizējais ES tiesiskais regulējums sastāv no pieciem galvenajiem instrumentiem. Neatkarīgi no Padomes Lēmuma 2007/845/JHA par īpašuma meklēšanu pastāv divi akti par savstarpējo atzīšanu un divi par saskaņošanas pasākumiem. Abu veidu tiesību akti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu iedarbīgu noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšanas režīmu, un tie papildina cits citu.

Savstarpējās atzīšanas tiesību akti:

Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus⁹ un **Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI** (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem¹⁰, kuru mērķis ir atvieglot līdzekļu atgūšanu pārrobežu lietās.

Abi pamatlēmumi balstās uz savstarpējās atzīšanas principu un darbojas līdzīgi. Abi tiesību akti paredz vienā valstī izdotu iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu atzīšanu un izpildi citā dalībvalstī. Rīkojumus kopā ar apliecinājošu dokumentu nosūta izpildes valsts kompetentajām iestādēm, kurām tie bez papildu formalitātēm ir jāatzīst un jāveic pasākumi, kas nepieciešami to izpildei.

Attiecībā uz vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdošanas valstī sodāmi ar brīvības atņemšanu uz vismaz trīs gadiem, savstarpējo atzīšanu nevar atteikt, pamatojoties uz abpusējas sodāmības neesamību. Citos gadījumos atzīšanu var atteikt, ja nodarījums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, nav uzskatāms par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem. Pamatlēmumos ir paredzēti vēl citi atteikuma pamati konkrētās situācijās. Šie divi pamatlēmumi tiks aizstāti ar vienu aktu, proti, ar ierosināto regulu.

Saskaņošanas pasākumi:

Padomes Pamatlēmums 2005/212/JHA (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju¹¹ paredz, ka visām dalībvalstīm ir jāievieš efektīvi pasākumi, lai nodrošinātu nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu parastu konfiskāciju attiecībā uz visiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vismaz uz vienu gadu. Tajā arī ietverti noteikumi par paplašinātu konfiskāciju. Tomēr saskaņošanas līmenis, ko ievieša ar šo aktu, ir ļoti zems, un tas nav novērsis konfiskācijas tiesisko regulējumu dažādību valstīs.

Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā¹² dalībvalstīm bija jāīsteno līdz 2016. gada oktobrim. Tā aizstāj dažus noteikumus Padomes Pamatlēmumā 2005/212/TI. Tā kā Pamatlēmumu 2005/212/TI attiecībā uz parasto konfiskāciju turpina piemērot visiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu uz vismaz vienu gadu, direktīvu var attiecināt tikai uz tā dēvētajiem eironoziegiem¹³.

⁹ OV L 196/45, 2.8.2003. Jāatzīmē, ka attiecībā uz iesaldēšanu pierādījumu nodrošināšanas nolūkā Pamatlēmums 2003/577/TI ir aizstāts ar Direktīvu 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu.

¹⁰ OV L 328/59, 24.11.2006.

¹¹ OV L 68/49, 15.3.2005.

¹² OV L 127/39, 29.4.2014.

¹³ Kā teikts LESD 83. pantā, eironoziegi ir īpaši smagi noziegi ar pārrobežu dimensiju, kas saistīta ar šādu nodarījumu būtību vai ietekmi vai ar nepieciešamību tos apkarot kopīgi. Tās ir šādas noziegumu jomas: terorisms, cilvēku tirdzniecība un sieviešu un bērnu seksuāla izmantošana, nelegāla narkotiku

Direktīva 2014/42/ES nosaka obligāto noteikumu minimumu valstu iesaldēšanas un konfiskācijas režīmiem – tajā ir paredzēta parastā un vērtības konfiskācija attiecībā uz eironoziegiem, tostarp arī tad, ja notiesāšana notikusi aizmuguriskā tiesvedībā. Tā paredz noteikumus par paplašinātu konfiskāciju, ievērojot dažus nosacījumus. Tā arī pieļauj konfiskāciju, ja notiesāšana nav iespējama, jo aizdomās turētais vai apsūdzētais ir slims vai aizbēdzis. Direktīvā pirmo reizi paredzēta iespēja konfiscēt līdzekļus, kas pieder trešām personām. Visbeidzot, ar direktīvu ir ieviesti vairāki procesuālie aizsargpasākumi¹⁴, piemēram, tiesības tikt informētam par iesaldēšanas rīkojuma izpildi, tostarp vismaz īsumā par iemeslu vai iemesliem; iedarbīgas iespējas pārsūdzēt tiesā iesaldēšanas rīkojumu; tiesības uz piekļuvi advokātam visas konfiskācijas procedūras laikā; iedarbīgas iespējas pretendēt uz īpašuma tiesībām vai citām ar īpašumu saistītām tiesībām; tiesības tikt informētam par konfiskācijas rīkojuma pamatojumu un to apstrīdēt tiesā.

Ierosinātās regulas kopsavilkums

Visu Eiropu aptveroša tiesiskuma koncepcijas pamatā ir pastiprināta tiesiskā sadarbība civillietās un krimināllietās, izmantojot “savstarpējas atzīšanas” principu, kura ietvaros katra tiesiskā sistēma pakāpeniski atzīst, ka citas dalībvalsts tiesiskās sistēmas ietvaros pieņemtie lēmumi ir spēkā un ir atzīstami bez papildu formalitātēm.

Savstarpējās atzīšanas mehānismam būtu jāļauj dalībvalstij atzīt un izpildīt iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu, ko izdevusi cita dalībvalsts, neveicot nekādas starpposma formalitātes. Ierosinātā regula attieksies uz visu veidu kriminālprocesa ietvaros izdotu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, tostarp uz paplašinātu konfiskāciju, konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskācijas rīkojumiem bez notiesājoša sprieduma¹⁵.

Šīs regulas priekšlikums uzlabo pašreizējo savstarpējās atzīšanas tiesisko regulējumu vairākos veidos.

- Tieši piemērojams juridiskais instruments.

Ierosinātā regula pēc pieņemšanas būs tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tas nodrošinās skaidrību un novērsīs ar transponēšanu valstu sistēmās saistītās problēmas. Pieredze liecina, ka līdz šim ne visas dalībvalstis ir transponējušas pamatlēmumus par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.

- Paplašināta piemērošanas joma, salīdzinot ar pašreizējiem savstarpējās atzīšanas aktiem:

Papildus konfiskācijas veidiem, kurus jau aptver spēkā esošie pamatlēmumi (parastā konfiskācija un paplašinātā konfiskācija, ar plašu rīcības brīvību atteikt atzīšanu pēdējās gadījumā), ierosinātā regula attieksies uz konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskāciju bez notiesājoša kriminālsprieduma, turklāt tajā vairs nebūs paredzēta plaša rīcības brīvība atteikt paplašinātas konfiskācijas atzīšanu.

- Paplašināta piemērošanas joma salīdzinājumā ar Direktīvu 2014/42/ES.

tirdzniecība, nelegāla ieroču tirdzniecība, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, korupcija, maksāšanas līdzekļu viltošana, datornoziegumi un organizētā noziedzība. Ņemot vērā, ka Direktīvas 2014/42/ES juridiskais pamats ir LESD 83. panta 1. punkts, to piemēro tikai eironoziegiem un tā neattiecas uz citiem peļņu nesošiem noziedzīgiem nodarījumiem.

¹⁴ Sk. 8. pantu.

¹⁵ Sīkāku informāciju par piemērošanas jomu sk. 5.1. punktā un paskaidrojumā par 1. pantu.

Ierosinātā regula attieksies uz visu veidu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu, kuriem piemērojama direktīva, savstarpēju atzīšanu. Turklāt tā attieksies arī uz rīkojumiem par konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, kas izdoti kriminālprocesa ietvaros, proti, uz gadījumiem, kad nodarījuma izdarītājs nav nosakāms, vai personas nāves, imunitātes, noilguma vai citu iemeslu dēļ krimināltiesa var konfiscēt līdzekļus bez notiesājoša sprieduma, ja tiesa lemj, ka līdzekļi ir iegūti noziedzīgi. Tiesai ir jākonstatē, ka labums tika gūts no noziedzīga nodarījuma. Šāda veida konfiskācijas rīkojumi, lai uz tiem attiektos regulas piemērošanas joma, ir jāizdod kriminālprocesa ietvaros, un tādējādi izdošanas valstij būs jāievēro visi šādai tiesvedībai piemērojamie aizsargpasākumi¹⁶.

- Skaidri iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu termiņi.

Iesaldēšanu kā piesardzības pasākumu ir jāveic steidzami un tās atzīšanai un izpildei ir nepieciešami īsi termiņi, savukārt konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde var notikt ilgākā laikposmā. Tomēr arī konfiskācijas rīkojumiem ir jānosaka termiņi, lai nodrošinātu efektīvas pārrobežu procedūras.

- Viens tiesību akts par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu atzīšanu ar tieši piemērojamiem noteikumiem un termiņiem nodrošinās, ka rīkojumus Eiropas Savienībā atzīst un izpilda nekavējoties.
- Standarta apliecība un standarta veidlapa.

Mehānisma ātrdarbību un efektivitāti nodrošinās arī standartizēta konfiskācijas rīkojumu savstarpējās atzīšanas apliecība un iesaldēšanas rīkojumu standarta veidlapa, kas ir pievienotas priekšlikumam. Tajās ir ietverta visa attiecīgā informācija par kārtību, kas izpildiestādei palīdzēs vērsties pret konkrēto paredzēto īpašumu un atvieglos kompetentajām valsts iestādēm ārvalsts pasākuma atzīšanu un izpildi. Iesaldēšanas rīkojumu standarta veidlapa maksimāli vienkāršos iesaldēšanas rīkojumu savstarpējās atzīšanas procedūru, jo tam vairs nebūs vajadzīgs otrs pavadošais iekšzemes iesaldēšanas rīkojums Iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu atzīšanas un izpildes procedūra priekšlikumā ir atsevišķi reglamentēta, lai vienkāršotu kompetentajām valsts iestādēm tiešo piemērošanu.

- Kompetento iestāžu saziņa.

Lai nodrošinātu netraucētu un ātru iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu atzīšanu un izpildi, visā priekšlikuma tekstā ir uzsvērtā saziņa starp kompetentajām iestādēm.

- Cietušo tiesības.

Priekšlikumā ir pienācīgi ņemtas vērā cietušo tiesības uz kompensāciju un restitūciju. Ir nodrošināts, ka gadījumos, kad izdošanas valsts konfiscē īpašumu, cietušā tiesības uz kompensāciju un restitūciju ir prioritāras pār izpildes un izdošanas valstu interesēm.

¹⁶

Sk. 3. sadaļu – Pamattiesības.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Juridiskais pamats rīcībai noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējas atzīšanas jomā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka Savienībā tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās pamatojas uz tiesas spriedumu un lēmumu savstarpējas atzīšanas principu.

Saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru var pieņemt pasākumus, lai ieviestu noteikumus un procedūras, kuru mērķis ir visu veidu spriedumu un tiesas lēmumu atzīšana visā Savienībā, un dalībvalstu tiesu iestāžu un līdzvērtīgu iestāžu starpā atvieglotu sadarbību saistībā ar kriminālprocesu un lēmumu izpildi.

• Juridiskā akta izvēle

LESD 82. panta 1. punktā Eiropas Savienības likumdevējam paredzēta iespēja pieņemt regulas un direktīvas.

Tā kā priekšlikums attiecas uz pārrobežu procedūrām, kurās ir vajadzīgi vienoti noteikumi, nav vajadzības atstāt dalībvalstīm rīcības brīvību transponēt šādus noteikumus. Regula ir tieši piemērojama, sniedz skaidrību un lielāku tiesisko noteiktību un novērš ar transponēšanu saistītās problēmas, ar kurām nācās saskarties Pamatlēmumiem par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu. Minēto iemeslu dēļ vispiemērotākā forma šiem savstarpējas atzīšanas aktiem ir regula.

• Subsidiaritāte un proporcionalitāte

Saskaņā ar LES 5. panta 3. punktu Savienība rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot paredzēto darbību. LESD 67. pants paredz, ka Savienība nodrošina pilsoņiem augstu drošības līmeni, novēršot un apkarojot noziedzību. Noziedznieku līdzekļi bieži tiek ieguldīti vairākās valstīs. Šis pārrobežu aspekts attaisno Eiropas mēroga rīcību.

Kaut arī pārrobežu kriminālizmeklēšana un līdzekļu izmeklēšana var notikt vairākās valstīs, kriminālvajāšana un tiesu iestāžu darbības, kas noved pie konfiskācijas, parasti notiek tikai vienā dalībvalstī un tādējādi konfiskācijas procedūras joprojām galvenokārt ir valsts iekšējās procedūras. Tomēr to pārrobežu dimensija kļūst pamanāma, kad rīkojumi ir jāizpilda citās dalībvalstīs. Tādējādi aktīvu atgūšana prasa iedarbīgu sadarbību starp dalībvalstīm. Iedarbīgākais veids, kā nodrošināt pārrobežu sadarbību, ir savstarpēja atzīšana. Savstarpēja atzīšana atbilst subsidiaritātes principam, jo tās mērķis ir atzīt vienam otra lēmumus, un to nevar sasniegt dalībvalstis vienas pašas.

Priekšlikumā nav aptverti visi pastāvošie konfiskācijas rīkojumi (piemēram, civilie un administratīvie rīkojumi), un tas attiecas tikai uz tiem konfiskācijas rīkojumiem, kas izdoti kriminālprocesa ietvaros. Priekšlikumā ir paredzēts vienīgi tas, kas nepieciešams noteiktā mērķa sasniegšanai Eiropas mērogā, un šim nolūkam vajadzīgie pasākumi.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi/spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Īstenošanas ziņojumi par Pamatlēmumu 2003/577/TI¹⁷ un Pamatlēmumu 2006/783/TI¹⁸ tika pieņemti 2008. un 2010. gadā. Ziņojumos to publicēšanas brīdī secināts, ka pamatlēmumu transponēšana dalībvalstu tiesiskajās sistēmās ir bijusi neapmierinoša. Ietekmes novērtējumā, kas 2012. gadā pievienots Komisijas priekšlikumam Direktīvai 2014/42/ES¹⁹, secināts, ka nepieciešams tiesību akts, kas uzlabotu savstarpēju atzīšanu šajā jomā, proti, ka pastāv būtiskas problēmas saistībā ar pastāvošo pasākumu piemērošanas jomu un ir pamatoti nepieciešams jauns savstarpējas atzīšanas akts.

Salīdzinošo tiesību pētījums par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu Eiropas Savienībā²⁰ tika īstenots 2013. gadā un tajā secināts, ka būtu sagaidāms viens saskaņots savstarpējas atzīšanas instruments. Turklāt pēdējos gados tika rīkotas vairākas ekspertu sanāksmes un konferences veltītas iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējai atzīšanai un jo īpaši jautājumam par konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma.

Ņemot vērā pieejamos datus, atsevišķu *ex post* izvērtējumu par spēkā esošajiem savstarpējas atzīšanas instrumentiem neveica.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Konsultācijas norisinājās ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām. Tā kā ar šo jautājumu nodarbojas visai ierobežots ekspertu loks, sabiedriskas apspriešanas vietā tika rīkotas īpašas mērķorientētas konsultācijas, jo sabiedriskai apspriešanai, ņemot vērā jautājuma sarežģītību, būtu ļoti minimāla pievienotā vērtība. Lai apspriestu šo jautājumu, tika rīkotas ekspertu sanāksmes un konferences.

Kopumā pastāv liela vienprātība par nepieciešamību uzlabot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu ar jaunu tiesību aktu. Jau vairākkārt ir norādīts, ka konfiskācija ir ļoti efektīvs līdzeklis cīņā pret organizēto noziedzību un terorismu, un ir atzīts, ka ir palielinājusies nepieciešamība pēc iedarbīgākas pārrobežu sadarbības Eiropas Savienībā un starptautiskā līmenī.

Ekspertu atkārtoti sūdzējās par konfiskācijas nepietiekamu izmantošanu pārrobežu situācijās. Viņi uzsvēra, ka pašreizējā sistēma nedarbojas un ka pamatlēmumus par savstarpēju atzīšanu neizmanto. Kā piemērs tika minēts, ka narkotiku kontrabandas peļņu, ko narkotiku tirgotāji ieguldījuši vairākās dalībvalstīs, nevarēja konfiscēt dēļ iztrūkstošās pārrobežu sadarbības tiesu iestāžu līmenī.

¹⁷ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei (2008. gada 22. decembris) [COM(2008) 885 galīgā redakcija — nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī].

¹⁸ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei (2010. gada 23. augusts) [COM(2010) 428 galīgā redakcija — nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī].

¹⁹ Komisijas dienestu darba dokuments. Pavaddokuments priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā, SWD(2012) 31 *final*.

²⁰ Pētījums, ko 2013. gada novembrī veica DBB “Comparative Law Study of the implementation of mutual recognition of orders to freeze and confiscate criminal assets in the EU”. (Salīdzinošo tiesību pētījums par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz rīkojumiem iesaldēt un konfiscēt noziedznieku aktīvus Eiropas Savienībā).

Arī dalībvalstis atzīst nepieciešamību uzlabot iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu ar jaunu tiesību aktu.

- **Ietekmes novērtējums**

Tika veikts šā priekšlikuma ietekmes novērtējums²¹, un ir saņemts Regulējuma kontroles padomes pozitīvs atzinums ar ierunām²². Ietekmes novērtējums tika grozīts, ņemot vērā minēto atzinumu, lai labāk izskaidrotu šīs iniciatīvas politisko kontekstu un politisko nepieciešamību rīkoties tieši tagad. Tika ieviestas sistemātiskākas atsauces uz attiecīgajām politikas stratēģijām. Problēmas apraksta sadaļas struktūra tika pārskatīta, lai izskaidrotu, cik nopietnas ir dažādās problēmas, un labāk parādītu, ka nepilnības pašreizējā tiesiskajā regulējumā ir galvenokārt saistīti ar tā ierobežojumiem. Tika precizēta jautājuma par restitūciju un kompensācijām cietušajiem mijiedarbība ar citām problēmām. Bāzes scenārijā tika sīkāk izstrādātas un patiesāk atspoguļotas konfiskācijas un iesaldēšanas rīkojumu izmantošanas aktuālās tendences. Ziņojumā ir precizēts, kā dažādie risinājumi atšķiras viens no otra (piemēram, piemērošanas joma) vai pārklājas/ietver viens otru (piemēram, procedūru saskaņošana un apliecinību vienkāršošana). Noraidītie risinājumi tika pievienoti. Turklāt ziņojums ir grozīts, lai labāk precizētu dažādo risinājumu ietekmi. Diskusijas un secinājumi, kas gūti ekspertu sanāksmē 2016. gada 17. novembrī, tika pārņemti ziņojumā un ieinteresēto personu viedokļi ziņojumā kopumā ir atspoguļoti sistemātiskāk. Visbeidzot, tika pievienots ieteicamais risinājums, salīdzinoši novērtējot risinājumus, to ietekmi, 2016. gada 17. novembra ekspertu sanāksmes secinājumus un dažādo risinājumu politisko īstenojamību²³.

Tika apsvērti četri galvenie politiskie risinājumi: *status quo* saglabāšana (1. risinājums), ieteikuma tiesību risinājums (2. risinājums) un divi regulatīvi politiskie risinājumi (3. un 4. risinājums). *Status quo* saglabāšana nozīmētu nerīkoties Eiropas Savienības līmenī, savukārt pārējie trīs alternatīvie politiskie risinājumi dažādā mērā uzlabotu iespējas arestēt un konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus pārobežu kontekstā. 2. risinājums (neleģislatīvs pasākums/ieteikuma tiesības) atbalstītu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, piemēram, ar mācību un paraugprakses izplatīšanas palīdzību, kā arī rosinot izmantot starptautiskus instrumentus, lai veicinātu līdzekļu pārobežu arestu un konfiskāciju. Tomēr tā paredzamā ietekme būtu diezgan neliela, un dažas ES dalībvalstis joprojām varētu atteikties rīkoties attiecībā uz dažu citu dalībvalstu pieprasījumiem. 3. un 4. risinājums (minimāla un maksimāla likumdošanas darbība) nozīmētu pienākumu atzīt un izpildīt virkni noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu. 3. risinājums prasītu atzīt tikai tos iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumus, kas noteikti Direktīvā 2014/42/ES. 4. risinājumā ir paredzēti divi apakšrisinājumi: 4.a risinājums aptvertu visu veidu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumus, kas izdoti saistībā ar kriminālprocesu, tostarp arī konfiskāciju kriminālprocesā bez notiesājoša sprieduma. 4.b variants pieprasītu atzīt visus konfiskācijas rīkojumus, tostarp tos, kas izdoti civilīetās un administratīvajās lietās, ja tiek pierādīts, ka īpašums ir noziedzīgas rīcības rezultāts.

Dalībvalstis atbalsta tādu politisko risinājumu, kas ietver jaunu tiesību aktu (3., 4.a vai 4.b risinājums). Tomēr pastāv atšķirības dalībvalstu nostājā par to, kāda veida pasākumus šim aktam būtu jāaptver. 3. risinājuma piemērošana neraisa īpašas bažas no dalībvalstu puses, taču to neuzskatītu par pietiekamu tās dalībvalstis, kurās konfiskācijas veidu klāsts ir plašāks.

²¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²² http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

²³ Ietekmes novērtējuma 1. pielikumā ir sīkāk aprakstīts, kādā veidā Regulējuma kontroles padomes piezīmes ir ņemtas vērā grozītajā ietekmes novērtējuma redakcijā.

Eiropas Parlaments atbalsta leģislatīvu priekšlikumu, ar ko stiprina iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.

Komisijas vēlamais risinājums ir savstarpējas atzīšanas akts ar paplašinātu piemērošanas jomu un uzlabotiem noteikumiem, kas nodrošinātu plašāku saistībā ar kriminālprocesu izdotu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu apriti Eiropas Savienībā (4.a risinājums). Šis risinājums pievēršas vairumam identificēto problēmu un ir turklāt juridiski vispareizākais. Šķiet, arī dalībvalstīm būs vieglāk pieņemt tieši šo risinājumu, nevis aktu, kas aptvertu arī administratīvā un civiltiesiskā kārtībā veiktu konfiskāciju. Tas turklāt atbilst proporcionalitātes principam, jo risinājuma piemērošanas joma ir ierobežota un nepārsniedz to, kas nepieciešamas, lai sasniegtu noteiktos mērķus Eiropas mērogā.

Ir sagaidāms, ka vēlamā risinājuma ietekme uz ekonomiku un sociālo jomu kopumā būs pozitīva. Prasībai atzīt plašāku iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu klāstu vajadzētu palielināt pāri dalībvalstu robežām iesaldēto un arestēto noziedzīgi iegūto līdzekļu apjomu. Tādējādi tam galu galā vajadzētu samazināt organizēto noziedznieku peļņu un liegt viņiem iespēju no jauna ieguldīt peļņu turpmākas noziedzības finansēšanai. Palielinot konfiskācijas iespējamību, palielinās arī konfiskāciju preventīvā iedarbība uz noziedzību. Tam vajadzētu arī palīdzēt samazināt dalībvalsts ieņēmumu zudumu. Sociālā ietekme kopumā būtu ļoti pozitīva, jo konfiscētos noziedzīgi iegūtos līdzekļus var atdot cietušajiem, kuriem tie nozagti, vai izmantot valsts vai sociāliem mērķiem.

Prasība atzīt un izpildīt plašāku iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu klāstu izraisīs ierobežotu izmaksu pieaugumu tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm. Tomēr to vairāk nekā atsvērs uzlabotās spējas atgūt un attiecīgos gadījumos no jauna izmantot noziedzīgi iegūtos līdzekļus.

Uzņēmumus, MVU un mikrouzņēmumus šis priekšlikums tieši neietekmē. Tomēr, noziedzīgi iegūto līdzekļu arests apgrūtina noziedzīgo komercdarbību, tādējādi ilgtermiņā tas līdzēs likumīgiem uzņēmumiem, jo tiks samazināta nelikumīgo tirgus dalībnieku konkurence.

• **Pamattiesības**

Iesaldēšanas un konfiskācijas pasākumi varētu ietekmēt pamattiesības, ko aizsargā ES Pamattiesību hartā (“Harta”) un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (ECTK).

Jo īpaši attiecībā uz konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākkārt ir uzskatījusi, ka konfiskācija bez notiesājoša sprieduma, tostarp civiltiesiskā un administratīvā konfiskācija, un paplašinātā konfiskācija atbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantam un 1. protokola 1. pantam, ja tiek ievērotas iedarbīgas procesuālās garantijas.

Pierādīšanas pienākuma attiecībā uz līdzekļu izcelsmes likumību pārņemšanu ECT pagaidām nav uzskatījusi par pamattiesību pārkāpumu, kamēr to piemēro katrā konkrētā gadījumā, nodrošinot atbilstošus aizsardzības līdzekļus, kas ļauj personai, kuras intereses tiek skartas, apstrīdēt šos atspēkojamos pieņēmumus.

Ierosinātajā regulā ir ietverti daži svarīgi aizsarlīdzekļi: ir jāievēro proporcionalitātes princips, tāpēc ir noteikti atteikuma pamati, ja nav ievērots “*ne bis in idem*” princips un “*in absentia*” tiesvedības noteikumi. Turklāt ir jāievēro *bona fide* trešo personu tiesības, tāpēc ir paredzēts pienākums informēt ieinteresētās personas par līdzekļu iesaldēšanas rīkojuma izpildi, tai skaitā par tā iemesliem un pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, un ir noteikts pienākums dalībvalstīm nodrošināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus izpildes valstī.

Turklāt Direktīvas 2014/42/ES 8. pants ietver sarakstu ar aizsargpasākumiem, kuri dalībvalstīm jānodrošina attiecībā uz tiem rīkojumiem, kas ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

Visbeidzot, ir piemērojamas visas krimināltiesību procesuālās garantijas. Tas jo īpaši ietver tiesības uz taisnīgu tiesu, kā paredzēts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantā un Hartas 48. un 47. pantā. Tas ietver arī attiecīgos ES līmeņa tiesību aktus par procesuālajām tiesībām kriminālprocesā: Direktīvu 2010/64/ES par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā, Direktīvu 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju un par tiesībām piekļūt lietas materiāliem, Direktīvu 2013/48/ES par tiesībām uz piekļuvi advokātam un saziņu ar radniekiem aizturēšanas vai apcietināšanas gadījumā, Direktīvu 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā, Direktīvu 2016/800 par procesuālajām garantijām bērniem un Direktīvu 2016/1919 par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā.

Šajā priekšlikumā paredzētie pasākumi atbilst pamattiesību prasībām, ja tos piemēro samērīgi un nodrošinot iedarbīgas procesuālās garantijas, kā aprakstīts iepriekš.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis leģislatīvais regulas priekšlikums neietekmē ES budžetu. Viens no vispārīgajiem mērķiem ir atņemt noziedzniekiem nelikumīgi iegūto peļņu. Tas ir izstrādāts, lai nodrošinātu kompensācijas cietušajiem un palielinātu valsts kases un ES ienākumus. Ir paredzēts, ka tas samazinās kopējās krāpšanas izmaksas un citus sociālos izdevumus. Visbeidzot, šis priekšlikums var pozitīvi ietekmēt valstu un Eiropas ekonomiku.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Regula ir tieši piemērojama visā Eiropas Savienībā. To tieši piemēros profesionāli un līdz ar to citās dalībvalstīs izdoti rīkojumi būs izpildāmi tāpat kā valstī iekšēji izdoti rīkojumi, bez nepieciešamības mainīt savu iekšējo tiesisko sistēmu un tās darbības veidu.

Regula tiks pārskatīta un Komisija iesniegs ziņojumu piecus gadus pēc piemērošanas uzsākšanas.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

I nodaļa Priekšmets, definīcijas un piemērošanas joma

1. pants Priekšmets

Šajā regulas priekšlikumā ir paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalsts atzīst un izpilda iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumus, kas izdoti krimināllietu ietvaros. Šī regula attiecas uz visiem konfiskācijas rīkojumiem, ko tiesa noteikusi pēc tiesvedības par noziedzīgu nodarījumu, un visiem iesaldēšanas rīkojumiem, kas izdoti nolūkā veikt iespējamu vēlāku konfiskāciju. Tādējādi tā attiecas uz visu veidu rīkojumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, kā arī uz cita veida rīkojumiem, kas izdoti bez galīgā notiesājošā sprieduma kriminālprocesa ietvaros. Šo regulu nepiemēro iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumiem, kas izdoti civiltiesisko vai administratīvo tiesvedību ietvaros.

Šī regula attiecas uz visiem noziedzīgiem nodarījumiem. Tās piemērošanas joma (atšķirībā no Direktīvas 2014/42/ES, kas pamatojas uz 83 LESD) nav ierobežota tikai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju jeb tā sauktajiem eironoziegumiem, jo LESD

82. pantā (uz kuru šis priekšlikums ir balstīts) nav prasīts šāds ierobežojums attiecībā uz savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem krimināllietās. Tādēļ priekšlikums attiecas uz iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, kā arī uz rīkojumiem saistībā ar citiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav ietverti minētajā direktīvā.

2. pants. Definīcijas

Regulas 2. pantā definēti vairāki priekšlikumā izmantoti jēdzieni.

Priekšlikumā izstrādātas konfiskācijas rīkojuma, iesaldēšanas rīkojuma, mantas, noziedzīgi iegūtu līdzekļu, noziedzīga nodarījuma rīku, izdošanas valsts, izpildes valsts, izdevējiestāde un izpildiestādes definīcijas.

Konfiskācijas rīkojums ir galīgais sods vai tiesas noteikts pasākums saistībā ar krimināllietu par noziedzīgu nodarījumu, ar kuru paredz mantas galīgu atsavināšanu. Iesaldēšanas rīkojums ir jebkurš tiesas lēmums vai lēmums, ko apstiprina tiesu iestāde, lai provizorisks novērstu mantas iznīcināšanu, pārveidošanu, pārvietošanu, nodošanu vai atsavināšanu ar nolūku to, iespējams, vēlāk konfiscēt.

Izdevējiestādes definīcijas attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumiem atšķiras. Lai ņemtu vērā dažādu valstu sistēmas, attiecībā uz iesaldēšanas rīkojuma izdevējiestādes definīciju ir izmantota tāda pati pieeja kā Direktīvā 2014/41/ES. Ja kompetentā izdevējiestāde nav tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors, tad iesaldēšanas rīkojumu pirms nosūtīšanas ir jāapstiprina tiesnesim, tiesai, izmeklēšanas tiesnesim vai prokuroram.

Izdevējiestādes un izpildiestādes definīcijas ir jālasa kopā ar 27. pantu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir pienākums paziņot Komisijai par kompetentajām izdevējiestādēm un izpildiestādēm.

3. pants. Noziedzīgi nodarījumi

To noziedzīgu nodarījumu saraksts, attiecībā uz kuriem nevar atteikt iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpili, pamatojoties uz abpusēju kriminālsodāmību, ir tāds pats kā saraksts, kas ietverts citos savstarpējās atzīšanas instrumentos tikai ar vienu izņēmumu: saraksta y) apakšpunktā tagad ir atspoguļi kopējie minimuma standarti attiecībā uz krāpšanas un bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļu viltošanas apkarošanu (Pamatlēmums 2001/413/TI).

Uz abpusējas kriminālsodāmības priekšnosacījumu vairs nevar atsaukties attiecībā uz sarakstā iekļautajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas izdošanas valstī sodāmi ar brīvības atņemšanu uz vismaz trīs gadiem. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav iekļauti sarakstā, atzīšanu var atteikt, ja nodarījums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojums, nav uzskatāms par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.

II nodaļa – Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšana, atzīšana un izpilde

4. – 7. pants Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšana

Šajos pantos paredzēts mehānisms konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanai. Priekšlikumā paredzēta konfiskācijas rīkojuma tieša nosūtīšana starp kompetentajām valsts iestādēm, taču pieļaujot arī centrālo iestāžu palīdzību. Ir precizēti noteikumi par kompetentās izpildiestādes noteikšanu un par iespēju nosūtīt konfiskācijas rīkojumu vairāk nekā vienai dalībvalstij.

Parasti konfiskācijas rīkojumu vienlaikus var pārsūtīt tikai vienai izpildes valstij. Tomēr daži izņēmumi ir noteikti 5. pantā. Ja īpašumi, uz kuriem attiecas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs vai izpilde ir saistīta ar darbībām vairāk nekā vienā izpildes valstī,

izdevējiestāde var nosūtīt rīkojumu vairāk nekā vienai izpildes valstij. Izdevējiestāde vairākām izpildes valstīm var nosūtīt arī rīkojumu par naudas summas konfiskāciju, ja attiecīgā manta nav iesaldēta vai tās mantas vērtība, ko var atgūt izdošanas valstī un kādā citā izpildes valstī, nebūs pietiekama, lai pilnībā iegūtu summu, kas noteikta rīkojumā.

Konfiskācijas rīkojuma nosūtīšana neierobežo izdošanas valsts kompetenci pašai izpildīt rīkojumu. Ir ieviesti noteikumi, kas nodrošina, ka rīkojuma izpilde nepārsniegs maksimālo summu, kas norādīta rīkojumā.

Konfiskācijas rīkojumam ir jāpievieno standarta apliecība, kas ir pievienota šim priekšlikumam. Apliecība ir jāiztulko izpildes valsts oficiālajā valodā.

8. pants. Konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde

Izpildiestādei konfiskācijas rīkojums ir jāatzīst bez papildu formalitātēm un jāveic tā izpildei vajadzīgie pasākumus tādā pašā veidā kā saistībā ar konfiskācijas rīkojumu, ko izdevusi izpildes valsts iestāde, izņemot, ja tā atsaukas uz kādu no atteikuma vai atlikšanas pamatojumiem. Ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par iespēju konfiscēt cita veida mantu, nevis to, kas norādīta konfiskācijas rīkojumā.

9. pants. Konfiskācijas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

Izsmelošs saraksts ar neatzīšanas un neizpildes pamatojumiem, balstoties uz kuriem izpildiestāde var atteikties atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu, ir noteikts 9. pantā. Saraksts būtiski atšķiras no tā, kas ietverts 2006. gada pamatlēmumā. Daži atteikuma pamati paliek tie paši, piemēram, “*ne bis in idem*” princips vai imunitāte vai privilēģijas. Taču priekšlikumā nav iekļauti atteikuma pamati, kas saistīti ar konfiskācijas rīkojuma veidu (piemēram, paplašināta konfiskācija), tādējādi ievērojami paplašinot un stiprinot savstarpējas atzīšanas sistēmu.

Attiecībā uz pamatojumu atteikumam, kas balstīts uz tiesībām piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā, tas attiecas tikai uz tiesvedību, kuras rezultātā ir pieņemts konfiskācijas rīkojums saistībā ar galīgu notiesājošu spriedumu, nevis uz tiesvedību, kuras rezultātā izdots konfiskācijas rīkojums bez notiesājoša sprieduma.

10. pants. Konfiskācijas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

Šajā pantā paredzēti termiņi konfiskācijas rīkojumu atzīšanai un izpildei, tādējādi sniedzot pievienoto vērtību salīdzinājumā ar 2006. gada pamatlēmumu, kurā nebija ietverti nekādi termiņi. Salīdzinājumā ar iesaldēšanu, kurā jāveic ļoti īsā laikā, konfiskāciju var veikt ilgākā laikposmā. Tomēr pieredze ar 2006. gada pamatlēmumu skaidri liecina, ka termiņi ir nepieciešami, lai nodrošinātu efektīvas pārrobežu procedūras.

Lēmumiem par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi ir noteikti atšķirīgi termiņi. Pirmkārt, izpildiestādei lēmums par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi ir jāpieņem, cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc konfiskācijas rīkojuma saņemšanas. Otrkārt, izpildiestādei konfiskācija ir jāveic nekavējoties un ne vēlāk kā 30 dienas pēc lēmuma pieņemšanas atzīt un izpildīt konfiskācijas rīkojumu.

Īpašos gadījumos, kad izpildiestāde nevar ievērot šos termiņus, tā nekavējoties par to informē izdevējiestādi.

11. pants. Konfiskācijas rīkojumu izpildes atlikšana

Šajā pantā paredzēts savstarpējās atzīšanas instrumentu standarta formulējums, kas ļauj atlikt konfiskācijas rīkojuma atzīšanu vai izpildi. Izpildiestāde var atlikt konfiskācijas rīkojuma izpildi, ja pastāv risks kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai vai risks, ka kopējā summa

pārsniegs rīkojumā norādīto summu, vai gadījumos, kad tiek izmantoti tiesiskās aizsardzības līdzekļi saskaņā ar 33. pantu.

12. pants. Konfiskācijas rīkojuma izpildes neiespējamība

Var rasties situācija, kad izpildiestādei nav iespējams izpildīt konfiskācijas rīkojumu. Šādos gadījumos izpildītājiestāde nekavējoties informē izdevējiestādi. Ja iespējams, rīkojumu var izpildīt pret citu mantu.

II nodaļa – Iesaldēšanas rīkojumu nosūtīšana, atzīšana un izpilde

13. pants - Iesaldēšanas rīkojuma izdošanas un nosūtīšanas nosacījumi

Šajā pantā ir paredzēti iesaldēšanas rīkojuma izdošanas un nosūtīšanas nosacījumi, lai nodrošinātu proporcionalitātes principa ievērošanu. Šis pants saskaņo priekšlikumu ar Direktīvas 2014/41/ES 6. pantu, tādējādi nodrošinot, ka vienus un tos pašus nosacījumus piemēro attiecībā uz pierādījumu iesaldēšanu un iesaldēšanu vēlākas konfiskācijas nolūkā. Izpildiestādei ir jāizpilda rīkojums termiņos, kas paredzēti 19. pantā, ja ir pamats uzskatīt, ka minētie nosacījumi nav izpildīti, tā var apspriesties ar izdevējiestādi, pēc tam, kad rīkojums ir atzīts un izpildīts.

14. pants. Iesaldēšanas rīkojumu nosūtīšana

Iesaldēšanas rīkojumu tieši pārsūta starp valstu kompetentajām iestādēm, taču ir atļauta arī centrālās iestādes palīdzība. Ir precisēti noteikumi par kompetentās izpildiestādes noteikšanu. Iesaldēšanas rīkojumam ir jāpievieno pieprasījums par konfiskācijas rīkojuma izpildi, vai tajā jāiekļauj norāde, ka manta paliek izpildes valstī līdz konfiskācijas pieprasījumam un jānorāda paredzamais datums, kad šāds pieprasījums tiks iesniegts. Izdevējiestādei ir jāinformē izpildiestāde par visām tai zināmajām ieinteresētajām personām, tostarp *bona fide* trešām personām, kuras skar iesaldēšanas rīkojums.

15. pants. Iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšana uz vienu vai vairākām izpildes valstīm

Parasti iesaldēšanas rīkojumu vienlaikus var nosūtīt tikai vienai dalībvalstij. Šis pants paredz noteikumus par iespēju nosūtīt iesaldēšanas rīkojumu vairāk nekā vienai dalībvalstij. Šie noteikumi ir ļoti līdzīgi noteikumiem par konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanu.

Ja īpašumi, uz kuriem attiecas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs vai izpilde ir saistīta ar darbībām vairāk nekā vienā izpildes valstī, izdevējiestāde var nosūtīt rīkojumu vairāk nekā vienai izpildes valstij. Izdevējiestāde vairākām izpildes valstīm var nosūtīt arī rīkojumu par naudas summas iesaldēšanu, ja tās mantas vērtība, ko var iesaldēt izdošanas valstī un kādā citā izpildes valstī, nebūs pietiekama, lai pilnībā iegūtu summu, kas noteikta rīkojumā.

16. pants. Iesaldēšanas rīkojuma veidlapa

Priekšlikums paredz vienkāršotu procedūru, jo tajā tiek noteikta standarta veidlapa iesaldēšanas rīkojuma izdošanai. Tādēļ veidlapa nav “apliecība”, ko pievieno atsevišķam lēmumam. Tādējādi tiek vienkāršota savstarpējās atzīšanas procedūra salīdzinājumā ar 2003. gada Pamatlēmumu par iesaldēšanas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, kurā bija paredzēts, ka valsts iesaldēšanas rīkojumam pievieno apliecību. Tā vietā priekšlikuma B pielikumā ir iekļauta iesaldēšanas rīkojuma standarta veidlapa, kas izdevējiestādei jāizpilda, jāparaksta, jāapliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs, un jāiztulko izpildes valsts oficiālajā valodā. Šī pieeja ir tāda pati, kāda ir noteikta Direktīvā 2014/41/ES.

17. pants. Iesaldēšanas rīkojumu atzīšana un izpilde

Izpildiestādei iesaldēšanas rīkojums ir jāatzīst bez papildu formalitātēm un jāveic tā izpildei vajadzīgie pasākumi, izņemot, ja tā atsaucas uz kādu no pamatojumiem atteikt atzīšanu un izpildi.

18. pants. Iesaldēšanas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

Atteikuma pamati ir tādi paši, kā atteikumam konfiskācijas rīkojuma gadījumā ar dažiem izņēmumiem, kas acīmredzami šeit nebija piemērojami.

19. pants. Iesaldēšanas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

Iesaldēšana kā piesardzības pasākums ir jāveic steidzami un tās atzīšanai un izpildei ir nepieciešami īsi termiņi. Šā iemesla dēļ ierosinātajā regulā ir noteikti skaidri termiņi. Tas ir būtisks uzlabojums salīdzinājumā ar 2003. gada pamatlēmumu, kurā netika noteikti skaidri termiņi.

Trīs dažādi termiņi ir noteikti atsevišķi lēmuma pieņemšanai par atzīšanu, iesaldēšanas rīkojuma izpildei un ziņošanai izdevējiestādei. Ir noteikti īsi termiņi, lai nodrošinātu, ka izpildes valsts ātri un tādā pašā prioritārā kārtībā kā līdzīgā iekšzemes lietā atzīst un izpilda rīkojumu un paziņo par rezultātiem izdevējiestādei. Turklāt izpildes iestāde maksimāli ņem vērā īpašās prasības, kas norādītas iesaldēšanas rīkojumā, piemēram, nepieciešamību pēc tūlītējas iesaldēšanas vai konkrētu iesaldēšanas datumu.

Pirmkārt, izpildiestādei lēmums par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi ir jāpieņem, cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc konfiskācijas rīkojuma saņemšanas.

Otrkārt, izpildiestādei iesaldēšana ir jāveic nekavējoties un ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc lēmuma pieņemšanas par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi un šis lēmums nekavējoties ir jāpaziņo izdevējiestādei.

Šos stingros termiņus nav iespējams ievērot gadījumos, kad izpildiestāde atsaucas uz kādu no atteikuma vai atlikšanas pamatojumiem. Tāpēc šādos gadījumos priekšlikumā precizēts, ka izpildiestādei ir jārīkojas nekavējoties.

Papildus šiem termiņiem 25. pants nosaka 3 dienu termiņu, kurā izpildiestādei ir jāziņo izdevējiestādei par veiktajiem pasākumiem.

20. pants. Iesaldēšanas rīkojuma izpildes atlikšana

Šajā pantā paredzēts savstarpējās atzīšanas instrumentu standarta formulējums, kas ļauj atlikt iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu vai izpildi. Izpildes valsts var atlikt iesaldēšanas rīkojuma izpildi, ja pastāv risks, ka tas var kaitēt notiekošai izmeklēšanai, vai uz īpašumu jau attiecas cits rīkojums par iesaldēšanu, vai uz īpašumu jau attiecas iesaldēšanas rīkojums, kas izdots citā kriminālprocesā izpildes valstī. Izpildiestādei nekavējoties ir jāziņo par iesaldēšanas rīkojuma atlikšanu izdevējiestādei un tiklīdz atlikšanas pamatojums vairs nepastāv, izpildiestādei nekavējoties ir jāizpilda rīkojums un jāinformē izdevējiestāde.

21. pants. Pienākums informēt ieinteresētās personas

Pēc iesaldēšanas rīkojuma izpildes izpildiestādei ir jāpaziņo tās lēmums attiecīgajai personai, pret kuru iesaldēšanas rīkojums ir izdots, un visām ieinteresētajām personām, pienācīgi ņemot vērā 22. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus. Tas ļaus iesaistītajām personām izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, neapdraudot iesaldēšanu.

22. pants. Konfidencialitāte

Vairumā iesaldēšanas rīkojumu ir ietverta informācija, kas jāaizsargā, lai nodrošinātu izmeklēšanas norisi. Šā panta pamatā ir Direktīvas 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu 19. pants un tas paredz izdevējiestādei un izpildiestādei pienākumu ievērot

izmeklēšanas konfidencialitāti. Izpildiestāde nekavējoties informē izdevējiestādi, ja tā nevar ievērot konfidencialitātes prasības.

23. pants. Iesaldēšanas rīkojumu ilgums

Principā manta būtu jāiesaldē līdz galīgā lēmuma par konfiskāciju vai iesaldētās mantas atbrīvošanu pieņemšanai izdošanas valstī. Tomēr var rasties gadījumi, kad attaisnota šķiet arī ilgāka iesaldēšana vai iesaldēšanas ilgums šķiet pārmērīgs. Šis pants paredz noteikumus, kā ierobežot laikposmu, uz kuru manta tiek iesaldēta, pēc apspriešanās starp izpildiestādi un izdevējiestādi. Nepastāv absolūts laika ierobežojums, jo izmeklēšanas un tiesas procesa ilgums var attaisnot ilgu iesaldēšanas laikposmu. Ja izdevējiestāde nesniedz paskaidrojumus, kāpēc izpildiestādes ierosinātais ierobežojums nav pieņemams, izpildiestāde 6 nedēļu laikā var atcelt iesaldēšanas rīkojumu.

24. pants. Iesaldēšanas rīkojuma izpildes neiespējamība

Izpildiestādei ir nekavējoties jāinformē izdevējiestāde, ja nav iespējams izpildīt iesaldēšanas rīkojumu, pamatojoties uz to, ka manta jau ir konfiscēta, nozudusi, iznīcināta, nav atrodama norādītajā atrašanās vietā vai atrašanās vieta nav pietiekami precīzi aprakstīta.

25. pants. Ziņošana

Šajā pantā noteikts 3 dienu termiņš, kurā izpildiestādei ir jāziņo par veiktajiem pasākumiem un iesaldēšanas rīkojuma izpildes rezultātiem.

III nodaļa – Vispārīgi noteikumi

Šajā nodaļā iekļauti vispārīgi noteikumi gan iesaldēšanas, gan konfiskācijas rīkojumu savstarpējai atzīšanai.

26. pants. Izpildei piemērojamie tiesību akti

Pēc iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanas izpildes valsts ir kompetenta noteikt un īstenot izpildes pasākumus šajā valstī. Lēmuma izpildei ir piemērojami izpildes valsts tiesību akti, tostarp noteikumi par garantijām, ja lēmumi izpildes valstī tiek pieņemti lēmumi saistībā ar iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu.

Iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumu attiecībā uz juridisku personu ir jāizpilda arī tad, ja izpildes valsts neatzīst juridisku personu kriminālatbildības principu.

Izņemot gadījumus, kad izdošanas valsts ir devusi savu piekrišanu, izpildes valsts nedrīkst piemērot citus alternatīvus pasākumus iesaldēšanai un konfiskācijai, kā vien tos, kas paredzēti priekšlikuma 8. pantā.

27. pants. Kompetento iestāžu paziņošana

Dalībvalstīm ir pienākums paziņot Komisijai kompetentās izdevējiestādes un izpildiestādes, kas definētas 2. panta 8. un 9. punktā. Turklāt dalībvalstis var izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas atbild par nosūtīšanas un saņemšanas administratīvu norisi. Komisija nodrošina, ka šī informācija ir pieejama visām dalībvalstīm un Padomei.

28. pants. Saziņa

Šis pants attiecas uz saziņu starp kompetentajām iestādēm visā savstarpējas atzīšanas procedūras gaitā. Papildus konkrētajiem pienākumiem, kas izklāstīti atsevišķos priekšlikuma pantos, pastāv vispārējs kompetento iestāžu pienākums nepieciešamības gadījumā savstarpēji apspriesties visā savstarpējas atzīšanas procedūras gaitā.

29. pants. Vairāki rīkojumi

Ja pret vienu un to pašu personu ir izdoti divi vai vairāki rīkojumi attiecībā uz naudas summu un nav pietiekamu līdzekļu, lai varētu izpildīt visus rīkojumus, vai uz kādu konkrētu īpašumu attiecas vairāki rīkojumi, izpildes valstij ir jālemj par to, kurus lēmumus izpildīt, pienācīgi ņemot vērā apstākļus, tostarp, cietušo intereses, iesaldēto līdzekļu iesaisti, attiecīgo rīkojumu izdošanas un nosūtīšanas datumus un vajadzības gadījumā arī noziedzīgā nodarījuma relatīvo smagumu un izdarīšanas vietu.

30. pants. Izpildes izbeigšana

Izdevējstāde nekavējoties informē izpildiestādi par ikvienu lēmumu vai pasākumu, kā rezultātā rīkojums vairs nav izpildāms vai ir atsaucams izpildes valstī kāda cita iemesla dēļ.

31. pants. Iesaldētas un konfiscētas mantas pārvaldība un rīcība ar to

Izpildes valsts pārvalda iesaldēto vai konfiscēto mantu līdz tā galīgai nodošanai, lai novērstu tās vērtības samazināšanos.

Minētajā pantā turklāt ir precizēti noteikumi par rīcību ar konfiscēto mantu. Šajā pantā ir pienācīgi ņemtas vērā cietušo tiesības uz kompensāciju un restitūciju, jo tajā ir nodrošināts, ka cietušā tiesības uz kompensāciju un restitūciju ir prioritāras pār valsts interesēm. Pirmkārt, tajā noteikts, ka summa, kas atbilst lēmumam par kompensāciju vai restitūciju, uzkrājas izdošanas valstī nolūkā izmaksāt kompensāciju vai veikt restitūciju cietušajam. Otrkārt, ja izdošanas valstī norisinās procedūra par kompensāciju vai restitūciju cietušajam, izpildes valsts atturas no rīcības ar konfiscēto mantu, kamēr izpildiestādei nav paziņots attiecīgais lēmums. Šis ir būtisks jauninājums ES tiesiskajā regulējumā, jo nevienā no abiem pamatlēmumiem nav nekādu noteikumu par cietušajiem. Noteikumi nodrošina, ka cietušie nezaudē savas tiesības gadījumos, ja aktīvi atrodas citā dalībvalstī; tajā pašā laikā ar šo noteikumu neievieš nekādas jaunas tiesības cietušajiem, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem šādu tiesību nav.

Ja vien iesaistītās puses nav vienojušās citādi, ņemot vērā arī vajadzību sniegt palīdzību nodokļu prasījumu piedziņā saskaņā ar Direktīvu 2010/24/ES, ir piemērojami šādi noteikumi, kuru pamatā ir noteikums par taisnīgumu starp dalībvalstīm, kā noteikts Pamatlēmumā 2006/783/TI. Ja konfiskācijas rīkojums ir par summu, kas nepārsniedz EUR 10 000, summu uzkrāj izpildes valstij. Vīrs minētās summas – izdošanas valstij nodod 50 % konfiscētās mantas vērtības naudā vai visu attiecīgo mantu, ja to var nodot natūrā ar izpildes valsts piekrišanu. Ja nav iespējams piemērot šos noteikumus ar īpašumu var rīkoties citā veidā saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.

32. pants. Izmaksas

Izmaksas jāsedz vai nu izpildes valstij attiecībā uz izmaksām, kas radušās tās teritorijā, vai izdošanas valstij visos citos gadījumos. Ja izpildes valstij ir bijušas lielas vai ārkārtējas izmaksas, tā var ierosināt izdošanas valstij kopīgi segt šīs izmaksas.

33. pants. Tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret atzīšanu un izpildi izpildes valstī

Šis pants paredz tiesiskās aizsardzības līdzekļus izpildes valstī pret iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi. Jebkura ieinteresēta persona, tostarp *bona fide* trešām personas, var celt prasību tiesā izpildes valstī, lai aizsargātu savas tiesības saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem. Prasībai var būt apturoša iedarbība saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem. Tomēr konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī.

34. pants. Atlīdzināšana

Izņemot gadījumus, kad atbildība ir saistīta tikai ar izpildes valsts rīcību, izdošanas valsts atbild par ikvienas naudas summas atlīdzināšanu, kas rīkojuma izpildes dēļ izmaksāta kā zaudējumu atlīdzība kādai personai.

35. pants. Statistika

Šis pants attiecas uz dalībvalstu pienākumu regulāri no attiecīgajām iestādēm ievākt un saglabāt visaptverošus statistikas datus par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu. Iegūtos statistikas datus nosūta Komisijai katru gadu. Tā kā pašlaik trūkst visaptverošu datu par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, šis pienākums ir vajadzīgs, lai būtu iespējams veikt rūpīgu novērtējumu par to, kā darbojas šajā regulā paredzētais mehānisms.

VI nodaļa — Nobeiguma noteikumi

36. pants. Apliecības un veidlapas grozījumi

Standarta apliecībai un veidlapai, kas iekļautas šā priekšlikuma I un II pielikumā, vajadzētu būt noderīgam instrumentam, lai maksimāli vienkāršotu un paātrinātu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpildi. Šā iemesla dēļ ir nepieciešams nākotnē pēc iespējas ātrāk risināt konstatētās problēmas saistībā ar apliecības un veidlapas saturu. Abu pielikumi grozīšana, izmantojot sarežģīto pilno likumdošanas procedūru, neatbilst šai prasībai. Tāpēc 37. pantā ir paredzēta ātrāka un elastīgāka procedūra grozījumiem ar deleģēto aktu palīdzību.

37. pants. Deleģēšanas īstenošana

Šajā pantā paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, lai noteiktu vajadzīgos grozījumus priekšlikumam pievienotajā apliecībā un veidlapā. Tajā ir noteikta standarta procedūra šādu deleģēto aktu pieņemšanai.

38. pants. Pārskatīšanas klauzula

Piecus gadus pēc ierosinātās regulas spēkā stāšanās Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās piemērošanu.

39. pants. Aizstāšana

Šī regula aizstās Pamatlēmumu 2003/577/TI un 2006/783/TI attiecībā uz dalībvalstīm, kam tā ir saistoša. Pamatlēmumus 2003/577/TI un 2006/783/TI turpinās piemērot attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām šī regula nav saistoša.

40. pants. Stāšanās spēkā un piemērošana

Ierosinātā regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Regulu sāks piemērot sešus mēnešus pēc tās stāšanās spēkā, izņemot 27. pantu, ko piemēro no dienas, kad stājas spēkā šī regula.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās Eiropas Savienībā ir balstīta uz tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu, un šo principu kopš Eiropadomes sanāksmes Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī ierasti dēvē par stūrakmeni tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās Savienībā.
- (3) Nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiscēšana ir visefektīvākais veids, kā apkarot noziedzību. Eiropas Savienība ir apņēmusies nodrošināt efektīvāku noziedzīgu aktīvu identifikāciju, konfiskāciju un atkārtotu izmantošanu²⁴.
- (4) Noziegumiem bieži ir pārrobežu raksturs, tāpēc efektīvai pārrobežu sadarbībai ir būtiska nozīme, lai arestētu un konfiscētu noziedzīgi iegūtos līdzekļus un nozieguma rīkus.
- (5) Pašreizējo Savienības tiesisko regulējumu par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu veido Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus²⁵ un Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem²⁶.
- (6) Komisijas īstenošanas ziņojumos par Pamatlēmumiem 2003/577/TI un 2006/783/TI norādīts, ka pašreizējais režīms attiecībā uz iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu nav pilnībā efektīvs. Spēkā esošie akti nav vienādi īstenoti, un tos nepiemēro vienādi visās dalībvalstīs, tādējādi izraisot nepietiekamu savstarpēju atzīšanu.

²⁴ "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa pilsoņu un viņu aizsardzības labā", OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

²⁵ OV L 196, 2.8.2003., 45. lpp.

²⁶ OV L 328, 21.11.2006., 59. lpp.

- (7) Savienības tiesiskais regulējums par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu nav gājis kopsolī ar jaunākajām likumdošanas norisēm Savienības un valstu līmenī. Direktīvā 2014/42/ES²⁷ ir noteikti kopēji minimuma noteikumi par mantas iesaldēšanu un konfiskāciju. Šie kopējie minimuma noteikumi attiecas uz noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku konfiskāciju, tostarp arī gadījumos, kad par noziedzīgu nodarījumu ir uzsākts kriminālprocess, bet aizdomās turētā vai apsūdzētā persona ir slima vai aizbēgusi, uz paplašinātu konfiskāciju un konfiskāciju, ko piemēro trešai personai. Šie kopējie minimuma noteikumi attiecas arī uz mantas iesaldēšanu nolūkā to iespējams vēlāk konfiscēt. Iesaldēšanas un konfiskācijas veidus, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, būtu jāiekļauj arī ES tiesiskajā regulējumā par savstarpēju atzīšanu.
- (8) Pieņemot Direktīvu 2014/42/ES, Eiropas Parlaments un Padome norādīja, ka efektīva iesaldēšanas un konfiskācijas sistēma Eiropas Savienībā ir nesaraujami saistīta ar labi darbojošos iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu. Ņemot vērā vajadzību ieviest visaptverošu noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma rīku iesaldēšanas un konfiskācijas sistēmu, Eiropas Parlaments un Padome aicināja Komisiju iesniegt leģislatīvu priekšlikumu par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.
- (9) Eiropas Drošības programmā²⁸ Komisija uzskatīja, ka tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās ir atkarīga no efektīviem pārrobežu aktiem instrumentiem un ka tiesas nolēmumu savstarpēja atzīšana ir svarīgs drošības sistēmas elements. Komisija arī atgādināja par vajadzību uzlabot iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu.
- (10) Komisija paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei “Rīcības plāns par pastiprinātu cīņu pret teroristu finansēšanu”²⁹ uzsvēra vajadzību nodrošināt, ka noziedzniekiem, kas finansē terorismu, tiek atņemti aktīvi. Lai kavētu organizētās noziedzības darbības, ar kurām finansē terorismu, ir ļoti svarīgi atņemt noziedzniekiem noziedzīgi iegūtos līdzekļus. Lai to panāktu, ir jānodrošina visu veidu iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu maksimāli iespējama izpilde visā Savienībā, izmantojot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu.
- (11) Lai nodrošinātu efektīvu iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, noteikumi par šo rīkojumu atzīšanu un izpildi būtu jāparedz juridiski saistošā un tieši piemērojamā Savienības tiesību aktā.
- (12) Ir svarīgi veicināt īpašuma iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, izstrādājot noteikumus, atbilstoši kuriem dalībvalstij ir pienākums savā teritorijā atzīt un izpildīt iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumus, ko kriminālprocesa ietvaros izdevusi cita dalībvalsts.
- (13) Šī regula būtu jāpiemēro visiem konfiskācijas rīkojumiem, ko tiesa noteikusi pēc tiesvedības par noziedzīgu nodarījumu, un visiem iesaldēšanas rīkojumiem, kas izdoti nolūkā veikt iespējamu vēlāku konfiskāciju. Tai būtu jāattiecas uz visu veidu rīkojumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, kā arī uz cita veida rīkojumiem,

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

²⁸ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Drošības programma”, COM(2015)185 *final*.

²⁹ COM(2016) 50 *final*.

kas izdoti bez galīgā notiesājošā sprieduma kriminālprocesa ietvaros. Šī regula nebūtu jāpiemēro iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumiem, kas izdoti civiltiesisko vai administratīvo tiesvedību ietvaros.

- (14) Šai regulai būtu jāattiecas gan uz konfiskācijas un iesaldēšanas rīkojumiem, kas saistīti ar noziedzīgiem nodarījumiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2014/42/ES, gan uz citiem rīkojumiem saistībā ar citiem noziedzīgiem nodarījumiem. Tāpēc uz noziedzīgiem nodarījumiem nebūtu jāattiecina ierobežojums par to īpašu smagumu un pārrobežu dimensiju, jo LESD 82. pants neparedz šādu ierobežojumu attiecībā uz pasākumiem, ar ko nosaka noteikumus un procedūras, lai nodrošinātu spriedumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās.
- (15) Priekšnoteikums dalībvalstu sadarbībai, kas balstīta uz savstarpējas atzīšanas principu un tūlītēju tiesas nolēmumu izpildi, ir pakļaušanās uz to, ka atzīstamie un izpildāmie nolēmumi vienmēr būs pieņemti saskaņā ar likumības, subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem. Tas nozīmē arī to, ka tiek saglabātas pusēm vai *bona fide* ieinteresētajām trešām personām piešķirtās tiesības.
- (16) Ar šo direktīvu negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti LES 6. pantā.
- (17) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Harta) un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (ECTK). Šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (18) Šī regula būtu jāpiemēro, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/64/ES³⁰, 2012/13/ES³¹, 2013/48/ES³², 2016/343³³, 2016/800³⁴ un 2016/1919³⁵, kuras attiecas uz procesuālajām tiesībām kriminālprocesā.
- (19) Noteikumiem par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanu, atzīšanu un izpildi būtu jānodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšanas procesa efektivitāti, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērotas pamattiesības.
- (20) Lai to panāktu, iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumus izdevējiestādei būtu tieši jānosūta izpildiestādei vai, attiecīgā gadījumā centrālajai iestādei.
- (21) Konfiskācijas rīkojumu būtu jānosūta kopā ar standartveida apliecību.

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm, (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1.lpp.).

- (22) Izpildiestādei konfiskācijas rīkojums būtu jāatzīst bez papildus formalitātēm un jāveic tā izpildei vajadzīgie pasākumi. Lēmuma pieņemšanai par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi būtu jānotiek tikpat ātri un ar tādu pašu prioritāti kā līdzīgā iekšzemes lietā. Būtu jānosaka termiņi, lai nodrošinātu ātru un efektīvu lēmuma pieņemšanu un konfiskācijas rīkojuma izpildi.
- (23) Ņemot vērā iesaldēšanas steidzamību un tās pagaidu raksturu, iesaldēšanas rīkojums būtu jāizdod standarta veidlapas formā. Izdevējiestādei būtu jāpārlicinās, ka iesaldēšanas rīkojuma izsniegšana ir nepieciešama un samērīga ar mērķi provizoriski nepieļaut mantas iznīcināšanu, pārveidošanu, pārvietošanu, nodošanu vai atbrīvošanos no tās. Lai saskaņotu iesaldēšanas rīkojumu izdošanas nosacījumus iekšzemes un pārrobežu gadījumos, saskaņā ar šo regulu iesaldēšanas rīkojums būtu jāizdod tikai tad, ja to varētu izdot arī līdzīgā iekšzemes lietā.
- (24) Izpildiestādei iesaldēšanas rīkojums būtu jāatzīst bez papildus formalitātēm un nekavējoties jāveic tā izpildei vajadzīgie pasākumi. Lēmuma pieņemšanai par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi būtu jānotiek tikpat ātri un ar tādu pašu prioritāti kā līdzīgā iekšzemes lietā. Būtu jānosaka termiņi, lai nodrošinātu ātru un efektīvu lēmuma pieņemšanu un iesaldēšanas rīkojuma izpildi.
- (25) Izpildot iesaldēšanas rīkojumu, izdevējiestādei un izpildiestādei būtu pienācīgi jāņem vērā izmeklēšanas konfidencialitāte. Jo īpaši, izpildiestādei būtu jāgarantē iesaldēšanas rīkojumā ietvertu faktu un tā satura konfidencialitāte.
- (26) Iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi nevajadzētu atteikt ar citu pamatojumu, kā vien to, kas noteikts šajā regulā. Jo īpaši, izpildiestādei vajadzētu būt iespējai neatzīt un neizpildīt konfiskācijas rīkojumu, pamatojoties uz *ne bis in idem* principu, jebkuras ieinteresētas personas tiesībām vai tiesībām piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā.
- (27) Pirms pieņemt lēmumu piemērot kādu neatzīšanas un neizpildes pamatojumu, izpildiestādei būtu jāapspiežas ar izdevējiestādi, lai iegūtu visu vajadzīgo papildu informāciju.
- (28) Izpildiestādei vajadzētu būt iespējai atlikt konfiskācijas vai iesaldēšanas rīkojuma izpildi, jo īpaši tad, ja tā izpilde var kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai. Tiklīdz atlikšanas pamatojums ir beidzis pastāvēt, izpildiestādei būtu jāveic nepieciešamie pasākumi rīkojuma izpildei.
- (29) Izdevējiestāde būtu nekavējoties jāinformē par to, ka rīkojumu izpildīt nav iespējams. Šāda neiespējamība var rasties tādēļ, ka manta jau ir konfiscēta, ir nozudusi, nav atrodama izdevējiestādes norādītajā atrašanās vietā vai mantas atrašanās vieta nav norādīta pietiekami precīzi.
- (30) Konfiskācijas un iesaldēšanas rīkojuma izpildi būtu jāreglamentē saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, un tās iestādēm vajadzētu būt vienīgajām, kas ir kompetentas lemt par izpildes procedūrām.
- (31) Šīs regulas pareizas praktiskas darbības priekšnoteikums ir cieša iesaistīto kompetento valsts iestāžu saziņa, jo īpaši gadījumos, kad notiek vienlaicīga konfiskācijas rīkojuma izpilde vairāk nekā vienā dalībvalstī. Tādēļ valstu kompetentajām iestādēm būtu jāapspiežas, kad vien tas ir nepieciešams.
- (32) Cietušo tiesības uz kompensāciju un restitūciju pārrobežu lietās nebūtu jāierobežo. Noteikumos par rīcību ar konfiscēto mantu par prioritāti būtu jānosaka kompensācija un mantas atdošana cietušajiem. Dalībvalstīm būtu jāņem vērā arī to pienākumi sniegt

palīdzību nodokļu prasījumu piedziņā no citām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 2010/24/ES³⁶.

- (33) Dalībvalstīm nevajadzētu prasīt savstarpēji segt izmaksas, kas rodas, piemērojot šo regulu. Tomēr, ja izpildes valstij ir bijušas lielas vai ārkārtējas izmaksas, izdevējistādei būtu jāņem vērā izpildiestādes ierosinājums segt šīs izmaksas kopīgi.
- (34) Jebkurai ieinteresētai personai, tostarp *bona fide* trešām personām, lai tās varētu aizsargāt savas tiesības, vajadzētu būt pieejamiem tiesību aizsardzības līdzekļiem pret iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumu atzīšanu un izpildi, tostarp efektīvām iespējām apstrīdēt rīkojumu tiesā vai atsaukties uz īpašumtiesībām vai citām mantiskām tiesībām saskaņā ar Direktīvu 2014/42/ES. Prasību būtu jāiesniedz tiesā izpildes valstī.
- (35) Lai grozītu šīs regulas I un II pielikumā aprakstīto apliecību un veidlapu, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību būtu jādeleģē Komisijai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot deleģēto aktu sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā paredzēto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (37) Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumi jau ir aizstāti ar Direktīvu 2014/41/ES³⁷ attiecībā uz pierādījumu iesaldēšanu. Ar šo regulu starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša, būtu jāaizstāj Pamatlēmuma 2003/577/TI noteikumi attiecībā uz iesaldēšanu nolūkā vēlāk veikt mantas konfiskāciju. Noteikumus par pierādījumu iesaldēšanu nolūkā vēlāk veikt konfiskāciju būtu jāsaskaņo. Ar šo regulu būtu jāaizstāj Pamatlēmums 2006/783/TI starp dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša.
- (38) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību [*Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas par savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā*] vai [*un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tām šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro*].
- (39) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

³⁶ Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalsts atzīst un savā teritorijā izpilda iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumu, ko cita dalībvalsts izdevusi kriminālprocesa ietvaros.
2. Šī regula negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti LES 6. pantā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “konfiskācijas rīkojums” ir galīgais sods vai tiesas noteikts pasākums saistībā ar krimināllietu par noziedzīgu nodarījumu, ar kuru paredz fiziskas vai juridiskas personas mantas galīgu atsavināšanu;
- 2) “iesaldēšanas rīkojums” ir tiesas nolēmums, ko attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu izdošanas valstī izdevusi vai apstiprinājusi 8. punktā minētā iestāde, lai provizoriski novērstu mantas iznīcināšanu, pārveidošanu, pārvietošanu, nodošanu vai atbrīvošanos no tās, nolūkā to vēlāk iespējams konfiscēt;
- 3) “manta” ir jebkura veida lieta neatkarīgi no tā, vai tā ir ķermeniska vai bezķermeniska, kustama vai nekustama, kā arī juridisks dokuments vai instruments, kas apliecina īpašumtiesības, kuru kompetentā iestāde uzskata par:
 - a) noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem vai šādu līdzekļu pilnas vai daļējas vērtības ekvivalentu,
 - b) noziedzīga nodarījuma rīku vai šāda rīka vērtību,
 - c) konfiscējamu, izdošanas valstī izmantojot kādas no Direktīvā 2014/42/ES paredzētajām konfiskācijas pilnvarām, vai
 - d) konfiscējamu atbilstīgi citiem izdošanas valsts tiesību aktu noteikumiem, kas saistīti ar konfiskācijas pilnvarām;
- 4) “noziedzīgi iegūti līdzekļi” ir jebkāds saimniecisks labums, kas tieši vai netieši gūts no noziedzīga nodarījuma; tas var būt jebkāda veida manta un ietver tieši noziedzīgi iegūtu līdzekļu turpmāku atkārtotu ieguldīšanu vai pārveidošanu un jebkādas vērtīgus guvumus;
- 5) “noziedzīga nodarījuma rīki” ir manta, kuru jebkādā veidā, pilnīgi vai daļēji izmanto vai kuru paredzēts izmantot, lai izdarītu noziedzīgu nodarījumu vai noziedzīgus nodarījumus;
- 6) “izdošanas valsts” ir dalībvalsts, kurā kriminālprocesa ietvaros ir izdots iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums;

- 7) “izpildes valsts” ir dalībvalsts, uz kuru atzīšanas un izpildes nolūkā ir nosūtīts iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums;
- 8) “izdevējiestāde” ir:
- a) attiecībā uz iesaldēšanas rīkojumu:
 - 1) tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors, kuru kompetencē ir attiecīgā lieta, vai
 - 2) cita izdošanas valsts noteikta kompetentā iestāde, kura ir kompetenta krimināllietas ietvaros izdot rīkojumu par mantas iesaldēšanu vai izpildīt iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Turklāt pirms iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšanas izpildiestādei to apstiprina pēc tam, kad izdošanas valsts tiesnesis, tiesa, izmeklēšanas tiesnesis vai prokurors ir izskatījis tā atbilstību šāda rīkojuma izdošanas nosacījumiem saskaņā ar šo regulu, it īpaši nosacījumiem, kas izklāstīti šīs regulas 13. panta 1. punktā. Ja rīkojumu ir apstiprinājusi šāda iestāde, rīkojuma nosūtīšanas vajadzībām to var uzskatīt arī par izdevējiestādi;
 - b) attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu – izdošanas valsts noteikta kompetentā iestāde, kura ir kompetenta krimināllietas ietvaros izpildīt konfiskācijas rīkojumu, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem izdevusi tiesa;
- 9) “izpildiestāde” ir iestāde, kura ir kompetenta atzīt iesaldēšanas rīkojumu vai konfiskācijas rīkojumu un nodrošināt tā izpildi saskaņā ar šo regulu un procedūrām, kas piemērojamas līdzīgā iekšzemes lietā.

3. pants

Noziedzīgi nodarījumi

1. Iesaldēšanas rīkojums un konfiskācijas rīkojums ir izpildāms, nepārbaudot nodarījumu abpusējo kriminālsodāmību, ja nodarījumi, uz kuriem attiecas iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, ir viens vai vairāki no turpmāk uzskaitītajiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas definēti izdošanas valsts tiesību aktos un izdošanas valstī ir sodāmi ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem:
- dalība noziedzīgā organizācijā,
 - terorisms,
 - cilvēku tirdzniecība,
 - bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,
 - narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,
 - ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,
 - korupcija,
 - krāpšana un ar krāpšanu saistīti noziedzīgi nodarījumi, kas definēti Direktīvā 2017/xxx/ES par krimināltiesisku cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses,
 - krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienų finanšu intereses 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību lietotajā nozīmē,
 - noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana,
 - naudas, arī euro, viltošana,
 - datornoziedzīgi,

- noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,
- nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās veicināšana,
- slepkavība, smagi miesas bojājumi,
- cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,
- personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,
- rasisms un ksenofobija,
- organizēta vai bruņota laupīšana,
- kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,
- krāpšana,
- rekets un izspiešana,
- izstrādājumu viltošana un pirātisms,
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,
- krāpšana un viltošana saistībā ar bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem,
- hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
- izvarošana,
- ļaunprātīga dedzināšana,
- noziegumi, kas ietilpst Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
- gaisa kuģu vai kuģu sagrābšana,
- sabotāža.

2. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav uzskaitīti 1. punktā, izpildes valsts iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atzīšanai un izpildei var piemērot nosacījumu, ka nodarījums, uz kuru attiecas iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums, saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem ir uzskatāms par noziedzīgu nodarījumu neatkarīgi no tā sastāva elementiem vai formulējuma izdošanas valsts tiesību aktos.

II NODAĻA

KONFISKĀCIJAS RĪKOJUMU NOSŪTĪŠANA, ATZĪŠANA UN IZPILDE

4. pants

Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšana

1. Konfiskācijas rīkojumu vai tā apliecinātu kopiju kopā ar 7. pantā paredzēto apliecību izdevējiestāde tieši nosūta izpildiestādei vai, attiecīgā gadījumā, 27. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, kuri izpildiestādei dotu iespēju noteikt tā autentiskumu.
2. Ja konfiskācijas rīkojums ir par naudas summu, rīkojumu nosūta dalībvalstij, attiecībā uz kuru izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka tajā atrodas manta vai ienākumi, kas pieder fiziskai vai juridiskai personai, pret kuru šis rīkojums izdots.

3. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz konkrētām mantas sastāvdaļām, rīkojumu nosūta dalībvalstij, attiecībā uz ko izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka tajā atrodas konkrētā mantas sastāvdaļa, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums.
4. Ja nav pamata, kas izdošanas valstij ļautu konstatēt dalībvalsti, uz kuru nosūtāms konfiskācijas rīkojums, to nosūta dalībvalstij, kurā atrodas fiziskās vai juridiskās personas, par kuru izdots konfiskācijas rīkojums, attiecīgi pastāvīgā dzīvesvieta vai juridiskā adrese.
5. Ja kompetentā izpildiestāde nav zināma, izdevējiestāde veic nepieciešamās izziņas darbības, piemēram, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla³⁸ kontaktpunktus, lai iegūtu informāciju no izpildes valsts.
6. Ja izpildes valsts iestāde, kas saņem konfiskācijas rīkojumu, nav kompetenta to atzīt un veikt izpildei nepieciešamos pasākumus, tā konfiskācijas rīkojumu nekavējoties nosūta kompetentajai izpildiestādei šajā dalībvalstī un attiecīgi informē izdevējiestādi.

5. pants

Konfiskācijas rīkojuma nosūtīšana uz vienu vai vairākām izpildes valstīm

1. Konfiskācijas rīkojumu saskaņā ar 4. pantu var vienlaikus nosūtīt tikai uz vienu izpildes valsti.
2. Konfiskācijas rīkojumu attiecībā uz konkrētām mantas sastāvdaļām var vienlaikus nosūtīt uz vairāk nekā vienu izpildes valsti, ja:
 - a) izpildiestādei ir pamats uzskatīt, ka dažādas mantas sastāvdaļas, uz kurām attiecas konfiskācijas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs,
 - b) konfiskācijas rīkojumā norādītas mantas konkrētas sastāvdaļas konfiskācija ir saistīta ar darbībām vairāk nekā vienā izpildes valstī, vai
 - c) izpildiestādei ir pamats uzskatīt, ka konkrēta mantas sastāvdaļa, kas norādīta konfiskācijas rīkojumā, atrodas vienā no vismaz divām norādītajām izpildes valstīm.
3. Konfiskācijas rīkojumu par naudas summu var vienlaikus nosūtīt uz vairāk nekā vienu izpildes valsti, ja izdevējiestāde uzskata, ka ir konkrēta vajadzība tā rīkoties, it īpaši tad, ja:
 - a) attiecīgā manta nav iesaldēta saskaņā ar šo regulu, vai
 - b) tās mantas vērtība, ko var konfiscēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, varētu būt nepietiekama, lai segtu pilnu konfiskācijas rīkojumā norādīto summu.

6. pants

Konfiskācijas rīkojumu nosūtīšanas sekas

³⁸ Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

1. Konfiskācijas rīkojuma nosūtīšana uz vienu vai vairākām izpildes valstīm saskaņā ar 4. un 5. pantu neierobežo izdošanas valsts tiesības pašai izpildīt konfiskācijas rīkojumu.
 2. Ja konfiskācijas rīkojums par naudas summu ir nosūtīts uz vienu vai vairākām izpildes valstīm, vērtības kopsumma, kas iegūta no tā izpildes, nedrīkst pārsniegt maksimālo summu, kas norādīta konfiskācijas rīkojumā.
 3. Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu:
 - a) ja tā uzskata, ka pastāv risks, ka izpildē var tikt pārsniegta maksimālā summa, jo īpaši balstoties uz saskaņā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu sniegto izpildiestādes informāciju ;
 - b) ja iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums pilnā apmērā vai daļēji ir izpildīts izdošanas valstī vai citā izpildes valstī, norādot summu, par kuru iesaldēšanas rīkojums vai konfiskācijas rīkojums vēl nav izpildīts;
 - c) ja pēc rīkojuma nosūtīšanas saskaņā ar 4. pantu izdošanas valsts iestāde saņem naudas summu, ko attiecīgā persona brīvprātīgi ir samaksājusi attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu.
- Ja piemēro b) apakšpunktu, izdevējiestāde informē izpildiestādi pēc iespējas drīzāk par to, vai minētais risks vairs nepastāv.
4. Ja izdošanas valsts ir norādījusi, ka tā jebkāda iemesla dēļ vēlas atsaukt izpildes valstij nosūtīto rīkojumu, izpildes valsts nekavējoties izbeidz konfiskācijas rīkojuma izpildi.

7. pants

Standartveida apliecība

1. Izdevējiestāde aizpilda I pielikumā iekļauto apliecību, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.
2. Izdevējiestāde apliecību iztulko izpildes valsts oficiālajā valodā vai citā valodā, ko šāda dalībvalsts ir norādījusi saskaņā ar 3. punktu.
3. Ikviens dalībvalsts var jebkurā laikā iesniegt Komisijai deklarāciju par to, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās citās Savienības oficiālajās valodās.

8. pants

Konfiskācijas rīkojumu atzīšana un izpilde

1. Izpildiestāde bez papildu formalitātēm atzīst konfiskācijas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 4. pantu, un veic tā izpildei nepieciešamos pasākumus tādā pašā veidā kā saistībā ar konfiskācijas rīkojumu, kuru izdevusi kāda izpildes valsts iestāde, ja vien šī iestāde nenolemj atsaukties uz kādu no neatzīšanas vai neizpildes iemesliem, kas minēti 9. pantā, vai kādu no atlikšanas iemesliem, kas minēti 11. pantā.
2. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz konkrētu mantas sastāvdaļu, izdevējiestāde un izpildiestāde, ja to paredz izdošanas valsts tiesību akti, var vienoties, ka konfiskācija

izpildes valstī var izpausties kā prasība samaksāt naudas summu, kas atbilst mantas sastāvdaļas vērtībai.

3. Ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, izpildiestāde gadījumā, ja maksājums netiek saņemts, izpilda konfiskācijas rīkojumu saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz jebkuru mantas sastāvdaļu, kas pieejama šajā nolūkā. Ja nepieciešams, izpildiestāde konvertē konfiscējamo naudas summu izpildes valsts valūtā pēc tās dienas valūtas maiņas kursa, kurā izsniegts konfiskācijas rīkojums.
4. Tiklīdz rīkojuma izpilde ir pabeigta, izpildiestāde informē izdevējiestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

9. pants

Konfiskācijas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

1. Izpildiestāde savu lēmumu par konfiskācijas rīkojuma neatzīšanu un neizpildīšanu var pieņemt vienīgi tad, ja:
 - a) apliecība, kas paredzēta 7. pantā, ir nepilnīga, acīmredzami nepareiza vai acīmredzami neatbilst konfiskācijas rīkojumam un nav aizpildīta pēc apspriešanās saskaņā ar 2. punktu;
 - b) konfiskācijas rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;
 - c) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta imunitāte vai privilēģijas, kas neļautu izpildīt iekšzemes konfiskācijas rīkojumu par attiecīgo mantu;
 - d) konfiskācijas rīkojuma pamatā ir noziedzīgs nodarījums, kas izdarīts ārpus izdošanas valsts teritorijas un pilnīgi vai daļēji izdarīts izpildes valsts teritorijā, un rīcība, par kuru izdots konfiskācijas rīkojums, izpildes valstī nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu;
 - e) *bona fide* trešās personas tiesības saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem padara neiespējamu konfiskācijas rīkojuma izpildi, tai skaitā gadījumos, kad šāda neiespējamība ir radusies tiesību aizsardzības līdzekļu piemērošanas rezultātā saskaņā ar 31. pantu;
 - f) ja 3. panta 2. punktā minētajā gadījumā rīcība, uz kuru pamatojas konfiskācijas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem; tomēr attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu konfiskācijas rīkojuma izpildi nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādus pašus nodokļus vai nodevas vai tajos nav ietverti tādi paši noteikumi par nodokļiem, nodevām, muitu un valūtas maiņas noteikumiem kā izdošanas valsts tiesību aktos;
 - g) kā liecina 7. pantā paredzētā apliecība, persona nav personiski piedalījusies tiesas sēdē, kuras rezultātā tika pieņemts konfiskācijas rīkojums saistībā ar galīgu notiesājošu spriedumu.

Šo neatzīšanas un neizpildes pamatojumu neizmanto, ja apliecībā norādīts, ka persona saskaņā ar turpmākām procesuālām prasībām, kas noteiktas izdošanas valsts tiesību aktos:

- 1) tika laikus uzaicināta ierasties un tādējādi bija informēta par paredzēto tiesas sēdes dienu un norises vietu, kuras rezultātā tika pieņemts konfiskācijas rīkojums, vai ar citiem līdzekļiem faktiski saņēma oficiālu informāciju par paredzēto minētās tiesas sēdes dienu un norises vietu

tādā veidā, kas ļāva nepārprotami konstatēt, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto tiesas sēdi un bija laikus informēta par to, ka var tikt pieņemts šāds konfiskācijas rīkojums, ja persona neieradīsies uz tiesas sēdi;

2) zinādama par paredzēto tiesas sēdi, bija pilnvarojusi pašas attiecīgās personas ieceltu vai valsts norīkotu juridisko padomnieku aizstāvēt šo personu tiesas sēdē, un minētais juridiskais padomnieks arī faktiski veica attiecīgās personas aizstāvību minētajā tiesas sēdē; vai

3) ir saņēmusi konfiskācijas rīkojumu un, būdama tieši informēta par tiesībām uz lietas atkārtotu izskatīšanu vai pārsūdzību, kurā personai ir tiesības piedalīties, kura dod iespēju lietu atkārtoti izskatīt pēc būtības, tai skaitā pārbaudīt jaunus pierādījumus, un kuras rezultātā sākotnējais nolēmums varētu tikt atcelts:

- ir tieši norādījusi, ka neapstrīd konfiskācijas rīkojumu, vai

- attiecīgajā termiņā nav lūgusi lietas atkārtotu izskatīšanu vai nav iesniegusi pārsūdzību.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pirms lēmuma par to, ka daļēji vai pilnā apmērā netiek atzīts un izpildīts konfiskācijas rīkojums, izpildiestāde, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, apspriežas ar izdevējiestādi un vajadzības gadījumā lūdz to nekavējoties sniegt visu vajadzīgo informāciju.

3. Jebkuru lēmumu neatzīt un neizpildīt rīkojumu pieņem nekavējoties un to uzreiz paziņo izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

10. pants

Konfiskācijas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

1. Lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi pieņem un konfiskāciju īsteno tikpat ātri un, piešķirot tai tādu pašu prioritāti, kā līdzīgā iekšzemes lietā un katrā ziņā šajā pantā paredzētajos termiņos.

2. Izpildiestāde lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi pieņem nekavējoties un, neskarot 5. punktu, ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc tam, kad izpildiestāde ir saņēmusi konfiskācijas rīkojumu.

3. Izpildiestāde nekavējoties paziņo lēmumu par konfiskācijas rīkojumu izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

4. Ja vien nav pamata atlikšanai saskaņā ar 11. pantu, izpildiestāde nekavējoties veic konfiskāciju un, neskarot šā panta 5. punktu, ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc lēmuma, kas minēts šā panta 2. punktā, pieņemšanas.

5. Ja konkrētā lietā nav iespējams ievērot 2. vai 4. punktā noteikto termiņu, izpildiestāde nekavējoties, izmantojot jebkurus līdzekļus, informē izdevējiestādi, norāda kavēšanās iemeslus un apspriežas ar izdevējiestādi par piemērotu termiņu konfiskācijas veikšanai. Šādā gadījumā 2. vai 4. punktā noteikto termiņu var pagarināt ne vairāk kā par 30 dienām.

11. pants

Konfiskācijas rīkojumu izpildes atlikšana

1. Izpildiestāde var atlikt saskaņā ar 4. pantu nosūtīta konfiskācijas rīkojuma izpildi, ja:
 - a) tā izpilde var kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai, uz laiku, ko tā uzskata par pieņemamu;
 - b) attiecībā uz konfiskācijas rīkojumu par naudas summas konfiskāciju tā uzskata, ka pastāv risks, ka kopējā vērtība, kas iegūta no tā izpildes, var ievērojami pārsniegt konfiskācijas rīkojumā noteikto summu tādēļ, ka konfiskācijas rīkojumu izpilda vienlaikus vairākās dalībvalstīs;
 - c) manta jau ir konfiskācijas procesa priekšmets izpildes valstī;
 - d) saistībā ar 33. pantā minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.
2. Izpildiestāde nekavējoties ziņo izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu par izpildes atlikšanu, tai skaitā atlikšanas pamatojumu, un, ja iespējams, par paredzamo atlikšanas ilgumu.
3. Tiklīdz atlikšanas pamatojums vairs nepastāv, izpildiestāde nekavējoties veic rīkojuma izpildei nepieciešamos pasākumus un paziņo par to izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

12. pants

Konfiskācijas rīkojuma izpildes neiespējamība

Ja konfiskācijas rīkojumu, pat pēc apspriešanās ar izdošanas valsti, nav iespējams izpildīt tādēļ, ka konfiscējamā manta jau ir konfiscēta, nozudusi, iznīcināta vai nav atrodama apliecībā norādītajā atrašanās vietā vai mantas atrašanās vieta nav pietiekami precīzi norādīta, par to nekavējoties informē izdevējiestādi. Ja iespējams, rīkojumu var izpildīt attiecībā uz citu mantu saskaņā ar 8. panta 2. vai 3. punktu.

III NODAĻA

IESALDĒŠANAS RĪKOJUMU NOSŪTĪŠANA, ATZĪŠANA UN IZPILDE

13. pants

Iesaldēšanas rīkojuma izdošanas un nosūtīšanas nosacījumi

1. Izdevējiestāde var izdot iesaldēšanas rīkojumu ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) rīkojuma izdošana ir nepieciešama un samērīga, lai provizoriski novērstu mantas iznīcināšanu, pārveidošanu, pārvietošanu, nodošanu vai atbrīvošanos no tās, nolūkā to vēlāk iespējams konfiscēt, ņemot vērā attiecīgās personas tiesības;
 - b) rīkojumu tādos pašos apstākļos būtu iespējams izdot arī līdzīgā iekšzemes lietā; un
 - c) rīkojuma iemesls vai iemesli ir skaidri norādīti, vismaz īsumā.

2. Šos 1. punktā minētos nosacījumus izdevējiestāde izvērtē katrā konkrētā gadījumā.
3. Ja izpildiestādei ir iemesls uzskatīt, ka 1. punktā paredzētie nosacījumi nav izpildīti, tā pēc rīkojuma izpildes var apspriesties ar izdevējiestādi par turpinātas iesaldēšanas svarīgumu. Šāda apspriešanās nekavē iesaldēšanas rīkojuma izpildi. Pēc šādas apspriešanās izdevējiestāde var nolemt atsaukt rīkojumu.

14. pants

Iesaldēšanas rīkojumu nosūtīšana

1. Iesaldēšanas rīkojumu 16. pantā paredzētās veidlapas formātā izdevējiestāde tieši nosūta izpildiestādei vai, attiecīgā gadījumā, 27. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, un tādos apstākļos, lai izpildiestāde varētu noteikt tā autentiskumu.
2. Ja iesaldēšanas rīkojums ir par naudas summu, rīkojumu nosūta dalībvalstij, attiecībā uz kuru izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka tajā atrodas manta vai ienākumi, kas pieder fiziskai vai juridiskai personai, pret kuru izdots konfiskācijas rīkojums.
3. Ja iesaldēšanas rīkojums attiecas uz konkrētām mantas sastāvdaļām, iesaldēšanas rīkojumu nosūta dalībvalstij, attiecībā uz kuru izdevējiestādei ir pamats uzskatīt, ka tajā atrodas konkrētā mantas sastāvdaļa, uz kuru attiecas konfiskācijas rīkojums.
4. Ja nav pamata, kas izdošanas valstij ļautu noteikt dalībvalsti, uz kuru nosūtīt iesaldēšanas rīkojumu, to nosūta dalībvalstij, kurā atrodas fiziskās vai juridiskās personas, pret kuru izdots iesaldēšanas rīkojums, pastāvīgā dzīvesvieta vai, juridiskas personas gadījumā, juridiskā adrese.
5. Iesaldēšanas rīkojumam, kas minēts 1. punktā:
 - a) pievieno konfiskācijas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 4. pantu, vai
 - b) tajā iekļauj norādījumu, ka manta paliek izpildes valstī līdz konfiskācijas rīkojuma nosūtīšanai saskaņā ar 4. pantu. Izdevējiestāde minētās nosūtīšanas paredzamo datumu norāda 16. pantā minētajā veidlapā.
6. Izdevējiestāde informē izpildiestādi, ja tai ir zināma kāda ieinteresētā persona, tostarp *bona fide* trešās personas, kuras skar līdzekļu iesaldēšanas rīkojums.
7. Ja kompetentā izpildiestāde nav zināma, izdevējiestāde veic visu nepieciešamo izziņas darbu, tostarp izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla³⁹ kontaktpunktus, lai iegūtu informāciju no izpildes valsts.
8. Ja izpildiestāde, kas saņem iesaldēšanas rīkojumu, nav kompetenta to atzīt un veikt izpildei nepieciešamos pasākumus, tā nekavējoties nosūta iesaldēšanas rīkojumu kompetentajai izpildiestādei šajā dalībvalstī un attiecīgi informē izdevējiestādi.

15. pants

Iesaldēšanas rīkojuma nosūtīšana uz vienu vai vairākām izpildes valstīm

1. Iesaldēšanas rīkojumu saskaņā ar 14. pantu var vienlaikus nosūtīt tikai vienai izpildes valstij.

³⁹ Padomes Lēmums 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu (OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.).

2. Iesaldēšanas rīkojumu attiecībā uz konkrētām mantas sastāvdaļām var vienlaikus nosūtīt vairāk nekā vienai izpildes valstij, ja:
 - a) izpildiestādei ir pamats uzskatīt, ka dažādās mantas sastāvdaļas, uz kurām attiecas konfiskācijas rīkojums, atrodas dažādās izpildes valstīs;
 - b) konfiskācijas rīkojumā norādītas mantas konkrētas sastāvdaļas konfiskācija ir saistīta ar darbībām vairāk nekā vienā izpildes valstī; vai
 - c) izpildiestādei ir pamats uzskatīt, ka konkrēta mantas sastāvdaļa, kas norādīta konfiskācijas rīkojumā, atrodas vienā no divām vai vairākām norādītajām izpildes valstīm.
3. Iesaldēšanas rīkojumu attiecībā uz naudas summu var vienlaicīgi nosūtīt vairāk nekā uz vienu izpildes valsti, ja izdevējiestāde uzskata, ka tas ir īpaši vajadzīgs, jo sevišķi gadījumos, kad mantas aplēstā vērtība, ko var iesaldēt izdošanas valstī un jebkurā izpildes valstī, varētu būt nepietiekama, lai segtu pilnu iesaldēšanas rīkojumā norādīto summu.

16. pants

Iesaldēšanas rīkojuma veidlapa

1. Iesaldēšanas rīkojumu izdod, izmantojot veidlapu, kas iekļauta II pielikumā.
2. Izdevējiestāde aizpilda veidlapu, paraksta to un apliecina, ka tās saturs ir precīzs un pareizs.
3. Izdevējiestāde tulko iesaldēšanas rīkojumu izpildes valsts oficiālajā valodā vai jebkurā citā valodā, ko izpildes valsts ir norādījusi saskaņā ar 4. punktu.
4. Ikviens dalībvalsts var jebkurā laikā iesniegt Komisijai deklarāciju, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās citās Savienības oficiālajās valodās.

17. pants

Iesaldēšanas rīkojumu atzīšana un izpilde

Izpildiestāde bez jebkādam papildu formalitātēm atzīst iesaldēšanas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 14. pantu, un veic tā izpildei nepieciešamos pasākumus, ja vien iestāde nenolemj izmantot kādu no neatzīšanas vai neizpildes pamatojumiem, kas noteikti 18. pantā, vai kādu no atlikšanas pamatojumiem, kas noteikti 20. pantā.

18. pants

Iesaldēšanas rīkojumu neatzīšanas un neizpildes iemesli

1. Izpildiestāde par iesaldēšanas rīkojuma neatzīšanu un neizpildīšanu var lemt vienīgi tad, ja:
 - a) veidlapa, kas iekļauta 16. pantā, ir nepilnīga vai acīmredzami nepareiza un nav aizpildīta pēc apspriešanās saskaņā ar 2. punktu;
 - b) rīkojuma izpilde būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;
 - c) izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēta imunitāte vai privilēģijas, kas neļautu iesaldēt attiecīgo mantu iekšzemes iesaldēšanas rīkojuma izpildes gadījumā;

- d) iesaldēšanas rīkojuma pamatā ir noziedzīgs nodarījums, kas ir izdarīts ārpus izdošanas valsts teritorijas un pilnīgi vai daļēji ir izdarīts izpildes valsts teritorijā, un rīcība, saistībā ar kuru ir izdots iesaldēšanas rīkojums, izpildes valstī nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu;
 - e) 3. panta 2. punktā minētajā gadījumā rīcība, uz kuru pamatojas iesaldēšanas rīkojums, nav uzskatāma par noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem; tomēr attiecībā uz nodokļiem vai nodevām, muitu un valūtas maiņu iesaldēšanas rīkojuma izpildi nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību akti neparedz tādas pašas nodokļus vai nodevas vai tajos nav ietvertas tādas pašas normas par nodokļiem, nodevām un muitas un valūtas maiņas noteikumiem kā izpildes valsts tiesību aktos;
- 2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pirms pieņemt lēmumu par to, vai daļēji vai pilnībā atzīt vai izpildīt iesaldēšanas rīkojumu, izpildiestāde, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, apspriežas ar izdevējiestādi un vajadzības gadījumā lūdz to nekavējoties sniegt visu vajadzīgo informāciju.
 - 3. Izpildiestāde var lemt atcelt iesaldēšanas rīkojumu, ja izpildes laikā tā konstatē, ka ir piemērojams kāds no minētajiem neatzīšanas un neizpildes pamatojumiem.

19. pants

Iesaldēšanas rīkojumu atzīšanas un izpildes termiņi

- 1. Lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi pieņem un iesaldēšanu īsteno tikpat ātri un, piešķirot tai tādu pašu prioritāti, kā līdzīgā iekšzemes lietā un katrā ziņā šajā pantā paredzētajos termiņos.
- 2. Ja izdevējiestāde iesaldēšanas rīkojumā ir norādījusi, ka ir likumīgs pamats uzskatīt, ka attiecīgo mantu nekavējoties pārvietos vai iznīcinās un ka ir nepieciešama tūlītēja iesaldēšana, vai ja izdevējiestāde iesaldēšanas rīkojumā ir norādījusi, ka iesaldēšanas pasākums jāveic konkrētā datumā, tad izpildiestāde pilnā mērā ievēro šo prasību.
- 3. Izpildiestāde lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi vai par apspriešanos ar izdevējiestādi saskaņā ar 18. panta 2. punktu pieņem pēc iespējas ātrāk un, neskarot šā panta 7. punktu, ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc tam, kad izpildiestāde ir saņēmusi iesaldēšanas rīkojumu.
- 4. Ja izpildiestāde apspriežas ar izdevējiestādi saskaņā ar 18. panta 2. punktu, izpildiestāde nekavējoties pieņem lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi.
- 5. Izpildiestāde nekavējoties paziņo lēmumu par iesaldēšanas rīkojumu izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.
- 6. Ja vien nav pamata atlikšanai saskaņā ar 20. pantu, izpildiestāde nekavējoties veic iesaldēšanu un, neskarot šā panta 7. punktu, ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc lēmuma, kas minēts šā panta 3. punktā, pieņemšanas.
- 7. Ja konkrētā lietā nav iespējams ievērot 3. vai 6. punktā noteikto termiņu, izpildiestāde tūlīt, izmantojot jebkurus līdzekļus, informē izdevējiestādi, norāda kavēšanās iemeslus un apspriežas ar izdevējiestādi par piemērotu termiņu iesaldēšanas veikšanai.

20. pants

Iesaldēšanas rīkojumu izpildes atlikšana

1. Izpildiestāde var atlikt saskaņā ar 14. pantu nosūtīta iesaldēšanas rīkojuma izpildi, ja:
 - 1) tā izpilde var kaitēt notiekošai kriminālizmeklēšanai, uz laiku, ko tā uzskata par pieņemamu;
 - 2) uz mantu jau attiecas iesaldēšanas rīkojums – kamēr šāds rīkojums nav atcelts; vai
 - 3) uz mantu jau attiecas rīkojums, kas izpildes valstī izdots citas tiesvedības gaitā – kamēr minētais rīkojums nav atcelts.
 - 4) Tomēr šo punktu piemēro tikai tad, ja šādam rīkojumam saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu priekšroka attiecībā pret turpmākiem valsts iesaldēšanas rīkojumiem krimināllietā.
2. Izpildiestāde nekavējoties ziņo izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, par rīkojuma izpildes atlikšanu, tostarp par atlikšanas pamatojumu un, ja iespējams, paredzamo atlikšanas ilgumu. Tiklīdz atlikšanas pamatojums vairs nepastāv, izpildiestāde tūlīt veic rīkojuma izpildei nepieciešamos pasākumus un paziņo par to izdevējiestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu.

21. pants

Pienākums informēt ieinteresētās personas

1. Neskarot 22. pantu, pēc izpildes izpildiestāde savu lēmumu paziņo personai, pret kuru iesaldēšanas rīkojums ir izdots, un ikvienai ieinteresētai personai, tostarp *bona fide* trešām personām, par kurām izpildiestāde ir informēta saskaņā ar 14. panta 6. punktu.
2. Paziņojumā iekļauj informāciju, vismaz īsumā, par iesaldēšanas rīkojuma pamatojumu, iestādi, kas izdevusi rīkojumu, un par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.

22. pants

Konfidencialitāte

1. Izpildot iesaldēšanas rīkojumu, izdošanas iestādei un izpildes iestāde pienācīgi ņem vērā izmeklēšanas konfidencialitāti.
2. Izpildiestāde saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem garantē iesaldēšanas rīkojuma faktisko apstākļu un tā satura konfidencialitāti, izņemot to, kas vajadzīgs tā izpildei. Ja izpildiestāde nevar ievērot konfidencialitātes prasību, tā par to nekavējoties informē izdevējiestādi.
3. Lai nodrošinātu notiekošas izmeklēšanas, izdevējiestāde var pieprasīt, lai izpildiestāde iesaldēšanas rīkojuma izpildi uz ierobežotu laiku patur slepenībā.

23. pants

Iesaldēšanas rīkojumu ilgums

1. Manta paliek iesaldēta izpildes valstī, līdz šīs valsts kompetentā iestāde ir sniegusi galīgo atbildi uz konfiskācijas rīkojumu, kas nosūtīts saskaņā ar 4. pantu, vai izdevējiestāde ir informējusi izpildiestādi par jebkuru lēmumu vai pasākumu, sakarā ar kuru rīkojums vairs nav izpildāms vai ir atsaukts saskaņā ar 30. panta 1. punktu.
2. Apspriedusies ar izdevējiestādi, izpildiestāde, ņemot vērā lietas apstākļus, var iesniegt pamatotu pieprasījumu izdevējiestādei ierobežot laika posmu, uz kuru manta tiek iesaldēta. Ja izdevējiestāde nepiekrīt šādam ierobežojumam, tā informē izpildiestādi, norādot iemeslus. Ja izdevējiestāde to neizdara sešu nedēļu laikā no pieprasījuma saņemšanas, izpildiestāde var atcelt iesaldēšanas rīkojumu.

24. pants

Iesaldēšanas rīkojuma izpildes neiespējamība

Ja iesaldēšanas rīkojumu, pat pēc apspriešanās ar izdošanas valsti, nav iespējams izpildīt tādēļ, ka iesaldējamā manta jau ir konfiscēta, nozudusi, iznīcināta vai nav atrodama apliecībā norādītajā atrašanās vietā vai mantas atrašanās vieta nav pietiekami precīzi norādīta, par to nekavējoties informē izdevējiestādi.

25. pants

Ziņošana

Izpildiestāde trīs dienu laikā no rīkojuma izpildes, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, ziņo izdevējiestādei par pasākumiem, kas veikti iesaldēšanas rīkojuma izpildei, un par tās rezultātiem, tostarp iesaldētās mantas aprakstu un tās vērtības aplēsi.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

26. pants

Izpildei piemērojamie tiesību akti

1. Iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma izpildi reglamentē izpildes valsts tiesību akti un tās iestādes ir kompetentas lemt par izpildes procedūru un noteikt visus pasākumus saistībā ar šo procedūru.
2. Iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumu attiecībā uz juridisku personu izpilda arī tad, ja izpildes valsts neatzīst juridisku personu kriminālatbildības principu.
3. Neskarot 8. panta 2. un 3. punktu, izpildes valsts līdz ar iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma nosūtīšanu saskaņā ar 4. un 14. punktu nevar piemērot alternatīvus pasākumus, ja vien izdošanas valsts nav devusi piekrišanu.

27. pants

Kompetento iestāžu paziņošana

1. Līdz *[šīs regulas piemērošanas diena]*, katra dalībvalsts informē Komisiju par to, kura iestāde vai iestādes, kā noteikts 2. panta 8. un 9. punktā, ir kompetentas saskaņā ar konkrētās valsts tiesību aktiem, ja attiecīgā dalībvalsts ir:
 - a) izdošanas valsts vai
 - b) izpildes valsts.
2. Katra dalībvalsts var, ja tas ir vajadzīgs tās iekšējās sistēmas organizācijas dēļ, izraudzīties vienu vai vairākas centrālās iestādes, kas atbild par iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu administratīvu nosūtīšanu un saņemšanu un palīdz kompetentajām iestādēm. Dalībvalstis par to informē Komisiju.
3. Komisija saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm.

28. pants

Saziņa

1. Ja nepieciešams, izdevējiestāde un izpildiestāde apspriežas, izmantojot piemērotus līdzekļus, lai sekmētu šīs regulas efektīvu piemērošanu.
2. Visa saziņa, tai skaitā saziņa par grūtībām saistībā ar iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma izpildei nepieciešamo dokumentu nosūtīšanu vai autentiskumu, notiek tiešu kontaktu veidā starp izdošanas valsti un izpildiestādi vai, ja dalībvalsts ir izraudzījusies centrālo iestādi saskaņā ar 27. panta 2. punktu, iesaistot šo centrālo iestādi.

29. pants

Vairāki rīkojumi

1. Ja izpildes valsts kompetentās iestādes apstrādā divus vai vairākus iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumus attiecībā uz naudas summu, kas izdoti pret vienu un to pašu fizisku vai juridisku personu, un attiecīgajai personai nav pietiekamu līdzekļu izpildes valstī, lai varētu izpildīt visus rīkojumus, lēmumu par to, kurš rīkojums ir izpildāms, pieņem izpildiestāde saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, pienācīgi ņemot vērā visus apstākļus.

Šie apstākļi var ietvert cietušo intereses, iesaldēto aktīvu iesaisti, attiecīgo rīkojumu izdošanas un nosūtīšanas datumus un noziedzīga nodarījuma relatīvo smagumu un izdarīšanas vietu.
2. Šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja izpildes valsts kompetentās iestādes apstrādā divus vai vairākus iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumus attiecībā uz vienu un to pašu konkrētu mantas sastāvdaļu.

30. pants

Izpildes izbeigšana

Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, kas dod iespēju iegūt rakstisku apliecinājumu, par ikvienu lēmumu vai pasākumu, kā rezultātā rīkojums vairs nav izpildāms vai ir atsaucams kāda cita iemesla dēļ.

Izpildes valsts izbeidz rīkojuma izpildi, tiklīdz no izdevējiestādes ir saņemta informācija par šādu lēmumu vai pasākumu.

31. pants

Iesaldētas un konfiscētas mantas pārvaldība un rīcība ar to

1. Izpildes valsts pārvalda iesaldēto vai konfiscēto mantu nolūkā novērst tās vērtības samazināšanos un saskaņā ar Direktīvas 2014/42/ES 10. pantu.
2. Ja vien konfiskācijas rīkojumam nav pievienots lēmums par kompensāciju cietušajam vai iesaistītās dalībvalstis nav vienojušās par kaut ko citu, ņemot vērā arī vajadzību sniegt palīdzību nodokļu prasījumu piedziņā saskaņā ar Direktīvu 2010/24/ES, izpildes valsts ar naudu, kas iegūta no konfiskācijas rīkojuma izpildes, rīkojas šādi:
 - a) ja no konfiskācijas rīkojuma izpildes iegūtā naudas summa ir vienāda ar vai mazāka par EUR 10 000, uzkrāto summu attiecina uz izpildes valsti;
 - b) ja no konfiskācijas rīkojuma izpildes iegūtā naudas summa ir lielāka par EUR 10 000 – izpildes valsts 50 % no summas pārskaita izdošanas valstij;
3. Ja izdošanas valsts tiesu iestāde ir izdevusi lēmumu par kompensāciju vai restitūciju cietušajam, attiecīgo summu, ciktāl tā nepārsniedz konfiscēto summu, uzkrāj izdošanas valstij nolūkā īstenot kompensāciju vai restitūciju cietušajiem. Ar visu atlikušo mantu rīkojas saskaņā ar 2. punktu.
4. Ar mantu, kas nav nauda un kas iegūta konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā, rīkojas saskaņā ar a) līdz e) apakšpunkta noteikumiem.
 - a) Mantu var pārdot; šādā gadījumā ar ieņēmumiem no pārdošanas rīkojas saskaņā ar 2. punktu.
 - b) Mantu var nodot izdošanas valstij; ja konfiskācijas rīkojums attiecas uz naudas summu, mantu izdošanas valstij var nodot tikai tad, ja izdevējiestāde ir devusi savu piekrišanu.
 - c) Mantu var izmantot publiskām interesēm vai sociāliem mērķiem izpildes valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, ar noteikumu, ka izdošanas valsts tam piekrīt.
 - d) Ja nav iespējams piemērot a) vai b) apakšpunktu, ar mantu rīkojas citā veidā saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.
 - e) Ja izdošanas valsts tiesu iestāde ir pieņēmusi lēmumu par mantas atdošanu cietušajam, izpildēstāde veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka manta tiek atdota cietušajam; ja mantu nav iespējams atdot cietušajam, mantas vērtība uzkrājas izdošanas valstij nolūkā īstenot restitūciju cietušajam, un ar atlikušo mantu rīkojas saskaņā ar 2. punktu.
5. Izdevējiestāde 3. punktā un 4. punkta d) apakšpunktā minēto lēmumu paziņo izpildēstādei. Ja izdošanas valstī norisinās procedūra par kompensāciju vai restitūciju cietušajam, izpildes valsts atturas no rīcības ar konfiscēto mantu, kamēr izpildēstādei nav paziņots attiecīgais lēmums.

32. pants

Izmaksas

1. Dalībvalstīm nav atļauts prasīt savstarpēji atlīdzināt izmaksas, kas rodas, piemērojot šo regulu.

2. Ja izpildes valstij ir bijušas izmaksas, kuras tā uzskata par lielām vai ārkārtējām, izpildes iestāde var ierosināt izdevējiestādei kopīgi segt šīs izmaksas. Izdevējiestāde ņem vērā jebkuru šādu ierosinājumu, pamatojoties uz izpildiestādes sniegtu detalizētu aprakstu.

33. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret atzīšanu un izpildi izpildes valstī

1. Jebkurai ieinteresētai personai, tostarp *bona fide* trešām personām, ir pieejami tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tostarp tie, kas paredzēti Direktīvas 2014/42/ES 8. pantā, pret rīkojuma atzīšanu un izpildi saskaņā ar 8. un 17. pantu, lai aizsargātu savas tiesības. Tiesiskās aizsardzības līdzekli iesniedz tiesā izpildes valstī tās tiesību aktiem. Prasībai var būt apturoša iedarbība saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem.
2. Iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojuma izdošanas iemeslus pēc būtības nevar apstrīdēt tiesā izpildes valstī.
3. Izdošanas valsts kompetento iestādi informē par ikvienu tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu.

34. pants

Atlīdzināšana

1. Ja izpildes valsts saskaņā ar tās tiesību aktiem ir atbildīga par kaitējumu, kas radies kādai no 33. pantā minētajām ieinteresētajām personām, izpildot iesaldēšanas vai konfiskācijas rīkojumu, kurš tai nosūtīts saskaņā ar 4. un 14. pantu, izdošanas valsts atlīdzina izpildes valstij visas naudas summas, kas izmaksātas kā zaudējumu atlīdzība ieinteresētajai personai šīs atbildības piemērošanas rezultātā, ja vien un tikai tadā apjomā, ciktāl kaitējumu vai tā daļu nav izraisījusi vienīgi izpildes valsts rīcība.
2. Šā panta 1. punkts neskar dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz fizisku vai juridisku personu zaudējumu atlīdzības prasībām.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

35. pants

Statistika

Dalībvalstis regulāri vāc un glabā visaptverošus statistikas datus no attiecīgajām iestādēm. Savāktos statistikas datus katru gadu nosūta Komisijai, un papildus Direktīvas 2014/42/ES 11. panta 2. punktā minētajiem datiem tie ietver:

- a) no citas dalībvalsts saņemto iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu skaitu;
- b) no citas dalībvalsts saņemto iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu skaitu, kuru atzīšana un izpilde tika atteikta;

- c) to gadījumu skaitu, kuros no mantas, kas saskaņā ar šo regulu iegūta konfiskācijas rīkojuma izpildes rezultātā, cietušajam izmaksāta kompensācija vai īstenota restitūcija;
- d) vidējo ilgumu iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu izpildei saskaņā ar šo regulu.

36. pants

Apliecības un veidlapas grozījumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 37. pantu attiecībā uz I un II pielikumā iekļautās apliecības un veidlapas grozījumiem.

37. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šīs regulas 36. pantā minētās pilnvaras deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot ar *[šīs regulas piemērošanas dienu]*.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 36. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 36. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā vienīgi tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes šo laikposmu pagarina par *[diviem mēnešiem]*.

38. pants

Pārskatīšanas klauzula

Vēlākais līdz *[piecus gadus pēc šīs regulas piemērošanas sākumdienas]* Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs regulas pielāgošanu.

39. pants

Aizstāšana

Ar šo regulu sākot no *[dienas, kad sāk piemērot šo regulu]* aizstāj Pamatlēmumu 2003/577/TI un Pamatlēmumu 2006/783/TI attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī regula ir saistoša.

40. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no *[regulas spēkā stāšanās dienas, tai pieskaitot sešus mēnešus]*, izņemot 27. pantu, kuru piemēro no *[regulas spēkā stāšanās dienas]*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*